ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

www.antepithesi.gr | ΤΕΥΧΟΣ 03 | ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2018 | ΤΙΜΗ 2€

ΠΟΝΤΟΣ ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

ΠΟΝΤΟΣ ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΣΤΟΝ ΠΟΝΤΟ, Η 19Η ΜΑΪΟΥ ΚΑΙ Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ Σ. 04

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Σ. 8

Σ' ΕΝΑ ΚΑΡΑΒΙ ΤΩΝ ΒΙΚΙΝΓΚΣ Σ. 12

Η ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ ΤΩΝ ΘΕΩΝ Σ. 18

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: 20 χρόνια WOLFNACHT

T-SHIRT
SUPPORT YOUR
NATIONAL RESISTANCE
ΤΙΜΗ: 11€

T-SHIRT
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ | ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ
ΤΙΜΗ: 11€

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ ΚΑΙ ΣΕ ΠΡΑΣΙΝΟ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΧΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Η ΓΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΗ

7€

Ν.Γ.ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ
ΣΕ ΓΝΩΡΙΖΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΨΗ ΤΟΥ ΣΠΑΘΟΥ ΤΗΝ ΤΡΟΜΕΡΗ

10€

Ν. ΛΕΜΟΝΤΖΗΣ
Ο ΑΕΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΧΑΙΡΑ

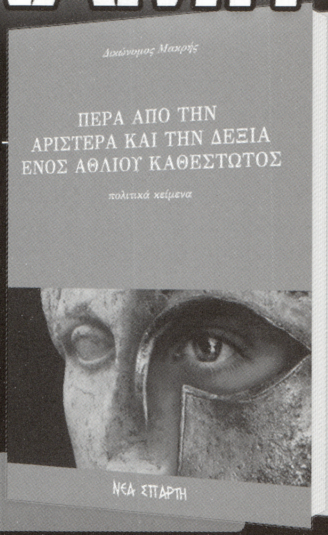

5€

Δ. ΜΑΚΡΗΣ
ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΕΞΙΑ ΕΝΟΣ ΑΘΛΙΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: ΧΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ +30 6949361466

ΣΠΑΣΕ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΚΑΙ ΠΕΡΝΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ!

ΜΕΤΩΠΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 19.00-21.00
ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 131 - 4ος

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ:

Maglor
Άρης Γερμανός
Μυρμιδόνας
Φώτης Γ.
Αλέξανδρος Γκίκας
Πυρφόρος
Κατερίνα Αγγέλου
Γιάννης Παρασίδης
Έκτορας Αλεξάνδρου
Γιώργος Καλαφάτης
Γιώργος Απάλευτος
Γιώργος Χριστόπουλος
Μαρία Σ.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΔΙΟΡΘΩΣΗ:
Ιουστίνη Μ.

ART DIRECTOR:
Μαρία Βατρόνη

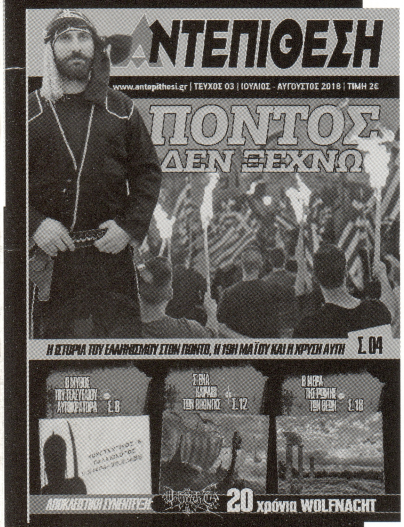

EDITORIAL

Συναγωνιστές, Συναγωνίστριες

Το τρίτο τεύχος του περιοδικού μας είναι κοντά σας! Η Θεματολογία του είναι ποικίλη και άκρως ενδιαφέρουσα. Υπάρχουν ιστορικές αναφορές στο μέγιστο Θέμα της Γενοκτονίας των Ποντίων αδελφών μας, αλλά και στον τελευταίο μας αυτοκράτορα, τον ήρωα Κωνσταντίνο Παλαιολόγο. Ματωμένες σελίδες της Ιστορίας μας όπου ο βάρβαρος εχθρός παραμένει ο ίδιος. Η Αρχαία Ελλάδα, πάντα οδοδείχτης μας, έρχεται μέσα από τα αφιερώματα στην ελληνορωμαϊκή πάλη και την γιορτή του Θερινού ηλιοστασίου.

Είναι γνωστό, ότι οι Εθνικιστές ανέκαθεν είχαν μια ιδιαίτερη σχέση με την μητέρα Φύση και το περιβάλλον, γι' αυτό δεν είναι τυχαίο ότι η Αγροτιά αποτελεί το Θεμέλιο του Έθνους μας. Δύο υπέροχες αναλύσεις πάνω σ' αυτά τα Θέματα Θα βρείτε στις σελίδες μας.

Επίσης, οι Θρυλικοί Vikings μας υπενθυμίζουν ότι μόνο όταν κάποιος αγωνίζεται είναι ζωντανός.

Όπως συμβαίνει σε κάθε τεύχος μας, Θα βρείτε εκτενή ρεπορτάζ για τις δραστηριότητες του Μετώπου Νεολαίας και των εθνικιστικών κινημάτων ανά την Ευρώπη, ταινιοκριτικές, καθώς και την απαραίτητη ενημέρωση για την μουσική εθνικιστική σκηνή, με αποκορύφωμα την συνέντευξη της μπάντας των Wolfnacht.

Κλείνουμε με το εξαιρετικό φαινόμενο των «Δροσουλιτών», που κινείται ανάμεσα στον μύθο και την πραγματικότητα...

Ευχόμαστε η ύλη μας να αποτελέσει πηγή έμπνευσης και παρότρυνσης στον αγώνα μας, γιατί, όπως έγραψε ο μεγάλος Νίκος Καζαντζάκης «Νέος Θα πει να επιχειρείς να γκρεμίσεις τον κόσμο και να έχεις το Θράσος να Θες να οικοδομήσεις καινούριο, καλύτερο»!

Καλή ανάγνωση!
Εκ της συντακτικής ομάδας

04 | ΠΟΝΤΟΣ ΓΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
06 | ΤΟ ΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΡΩΜΑΪΚΗΣ ΠΑΛΗΣ
08 | Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
10 | ΣΥΝΤΕΝΤΕΥΞΗ WOLFNACHT
12 | Σ ΕΝΑ ΚΑΡΑΒΙ ΤΩΝ ΒΙΚΙΝΓΚΣ
14 | ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ
16 | ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
18 | Η ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ ΤΩΝ ΘΕΩΝ
20 | ΑΓΡΟΤΙΑ: ΘΕΜΕΛΙΟ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
22 | CINE ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ
23 | ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ
24 | ΡΩΣΙΑ 2018 – ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ
25 | ΜΟΥΣΙΚΑ ΝΕΑ
26 | ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΣΕ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΚΑΙ ΔΡΟΜΟΥΣ
28 | ΔΡΟΣΟΥΛΙΤΕΣ
30 | ΔΙΕΘΝΗ

Η ιστορία του Ελληνισμού στον Πόντο έχει ως επίσημη αφετηρία την ίδρυση της Σινώπης στα βόρεια παράλια της Μικράς Ασίας από Ίωνες ναυτικούς, περίπου το 800π.Χ.. Μετά τη Σινώπη ιδρύθηκαν και άλλες πόλεις, με σημαντικότερη την Τραπεζούντα το 783π.Χ.. Οι Έλληνες του Πόντου αναφέρονται από αρκετούς αρχαίους συγγραφείς. Από τον Πόντο καταγόταν ο αρχαίος Έλληνας αστρονόμος Ηρακλείδης ο Ποντικός, καθώς και ο ιστορικός και γεωγράφος Στράβων. Η ποντιακή «ρωμιοσύνη» αποτέλεσε ένα δυναμικό τμήμα του ελληνισμού, που παρά την άλωση της Κωνσταντινούπολης το 1453, την πτώση της Τραπεζούντας το 1461 και την μεγάλη απόσταση από την κυρίως Ελλάδα, παρέμεινε βαθιά ελληνικό μέχρι και την τελική του εξόντωση-εκδίωξη από τους Τούρκους στις αρχές του προηγούμενου αιώνα.

ΠΟΝΤΟΣ ΓΗ

Το σχέδιο της γενοκτονίας του ποντιακού Ελληνισμού εξελίχθηκε σε τρεις φάσεις από το 1914 ως το 1922. Η πρώτη φάση ξεκινάει με την έναρξη του Α Παγκοσμίου Πολέμου ως την κατάληψη της Τραπεζούντας από τον ρωσικό στρατό (1914-1916), η δεύτερη τελειώνει με το τέλος του Α Παγκοσμίου Πολέμου (1916-1918) και η τελευταία ολοκληρώνεται με την εφαρμογή του Συμφώνου για την ανταλλαγή των πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας (1918-1923). Το 1915 ήταν μια χρονιά ορόσημο για τον ποντιακό ελληνισμό της Μικράς Ασίας. Τη χρονιά εκείνη, και ενώ όλα τα ευρωπαϊκά κράτη είχαν εμπλακεί στον Α Παγκόσμιο Πόλεμο, οι Τούρκοι εκπόνησαν ένα σχέδιο εξόντωσης των χριστιανικών πληθυσμών της Μικράς Ασίας. Τον Ιούνιο πραγματοποιήθηκε η εξορία και στη συνέχεια η σφαγή των Αρμενίων, ενώ άρχισαν οι πρώτες βιαιοπραγίες εναντίον του ποντιακού στοιχείου.

Τον Δεκέμβριο του 1916 εκπονήθηκε από τους Τούρκους στρατηγούς Εμβέρ και Ταλαάτ σχέδιο εξόντωσης του άμαχου ελληνικού πληθυσμού του Πόντου, που προέβλεπε «Άμεση εξόντωση μόνον των ανδρών των πόλεων από 16 έως 60 ετών και γενική εξορία όλων των ανδρών και γυναικόπαιδων των χωριών στα ενδότερα της Ανατολής με πρόγραμμα σφαγής και εξόντωσης». Το πρόγραμμα ξεκίνησε 15 ημέρες αργότερα και εφαρμόστηκε κυρίως στις περιοχές της Σαμψούντας και της Πάφρας. Η περιοχή της Τραπεζούντας είχε γλιτώσει από τη μανία των Τούρκων, διότι είχε καταληφθεί τον Απρίλιο του 1916 από τον ρωσικό στρατό. Όταν, όμως, οι Ρώσοι εγκατέλειψαν την πόλη τον Φεβρουάριο του 1918, ο μισός περίπου πληθυσμός της περιοχής εγκατέλειψε τις εστίες του και ακολούθησε τον ρωσικό στρατό κατά την υποχώρησή του. Οι περισσότεροι από τους πρόσφυγες εγκαταστάθηκαν στην περιοχή του Καυκάσου και των παραλίων της Γεωργίας. Ενώ μέχρι το 1918 ο κύριος τρόπος εξόντωσης του πληθυσμού ήταν τα τάγματα εργασίας (αμελέ ταμπουρού) και οι πορείες θανάτου στα βάθη της ανατολής, στις 19 Μαΐου 1919 αποβιβάζεται ο Μουσταφά Κεμάλ στην Σαμψούντα, όπου και ξεκινάει την άμεση εξαφάνιση του ελληνικού στοιχείου στην περιοχή. Υπό την καθοδήγηση Γερμανών και Σοβιετικών συμβούλων και τη συνεργασία Τσετών, όπως του εγκληματία Τοπάλ Οσμάν (κουτσός Οσμάν), ο Κεμάλ θανατώνει με φρικτούς τρόπους περίπου 350.000 Έλληνες του Πόντου. Για να κατανοήσει κανείς την φρικαλεότητα του τρόπου εξόντωσης θα πρέπει να φέρει στο νου του ξεκοιλιασμένες εγκύους, σφαγμένα παιδιά και ομαδικούς βιασμούς.
Δυστυχώς, σήμερα διοικούν την Ελλάδα ψευτορωμιοί, δήθεν ανθρωπιστές, που ζητάν από τους Έλληνες να ξεχάσουν όσο έγιναν. Ζητάνε από τον Ελληνικό λαό να ξεχάσει τον ξεριζωμό από τις προαιώνιες πατρίδες του, να ξεχάσει τη φρίκη που υπέστησαν οι παππούδες του, να δει σαν φίλο, με τον οποίο δεν έχει κάτι να χωρίσει, τον Τούρκο επίδοξο κατακτητή μας. Σε όλους αυτούς χαρίζουμε τις εικόνες φρίκης στη συνείδησή τους και τους απαντάμε πως δεν είναι τίποτα άλλο παρά αντίστοιχα ανάξιοι με το Βενιζελικό κράτος που έμεινε άπραγο καθ όλη τη διάρκεια της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ!

Το Σάββατο, 19 Μαΐου 2018, με μια λιτή τελετή Τιμής και Μνήμης στην πλατεία Ηρώων Ακριτών Πόντου στις Αχαρνές, ο Λαϊκός Σύνδεσμος «Χρυσή Αυγή» απέδωσε τον ελάχιστο φόρο τιμής στους αγρίως σφαγιασθέντες, από τις ορδές των τούρκων, Πόντιους αδελφούς μας. Ως πιστός θεματοφύλακας της εθνικής μνήμης και σε αντίθεση με το ανθελληνικό και προδοτικό κατεστημένο, που θυσιάζει την ιστορική αλήθεια για χάρη σκοπιμοτήτων, όρθωσε τα λάβαρα του αγώνα ενάντια στην ιστορική λήθη.
Την εκδήλωση, φυσικά, τίμησε με την παρουσία του σύσσωμο το Μέτωπο Νεολαίας, δίνοντας τον δικό του ξεχωριστό παλμό. Για μια ακόμη φορά έδειξε ότι ενάντια στο ρεύμα της εποχής, οι νέες γενιές δεν ξεχνούν τα στυγνά εγκλήματα του προαιώνιου εχθρού του Ελληνισμού, αλλά αγωνίζονται ενάντια στην διαστρέβλωση της Ιστορίας μας, για μια πατρίδα εθνικά υπερήφανη και δυνατή.
Πραγματοποιήθηκε, ως είθισται, κατάθεση στεφάνου στο μνημείο των θυμάτων και στην συνέχεια ακολούθησαν ενδιαφέρουσες ομιλίες συναγωνιστών.

Ο κύκλος των ομιλών ολοκληρώθηκε με τον Αρχηγό της Χρυσής Αυγής, Νικόλαο Γ. Μιχαλολιάκο, ο οποίος εξαπέλυσε δριμύ κατηγορώ σε όλους αυτούς τους απάτριδες πολιτικάντηδες που τολμούν, σκοπίμως και εντελώς αναίσχυντα, να προσβάλλουν τους Πόντιους αδελφούς μας, συγχέοντάς τους με τους λεγόμενους «πρόσφυγες». Μοναδικός πολέμιος της αισχρής αυτής προπαγάνδας στέκεται το Κίνημα των Ελλήνων Εθνικιστών, κηρύσσοντας ολοκληρωτικό πόλεμο ενάντια στην παρακμή της σύγχρονης κοινωνίας. Έναν διαρκή και σκληρό αγώνα, που οφείλει να πλαισιώσει και να στηρίξει σύσσωμος ο ελληνικός λαός, με στόχο την διαφύλαξη της εθνικής μας υπερηφάνειας και την επανάκτηση της πατρίδος μας.
Επίσης, ανέλυσε το δόγμα της Χρυσής Αυγής σχετικά με έναν ενδεχόμενο ελληνοτουρκικό πόλεμο, ενώ παρότρυνε άπαντες να μην λησμονούμε ποτέ την μεγάλη ευχή και ταυτόχρονα τον μεγάλο πόθο όλων των Ελλήνων: «Του χρόνου στην Σαμψούντα, στην Τραπεζούντα και στην Κωνσταντινούπολη!».
Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με άπαντες σε στάση προσοχής να ψάλλουν τον Εθνικό Ύμνο και τον Ύμνο της Χρυσής Αυγής.

Το αγώνισμα της

Η πάλη ήταν το πιο παλιό, το πιο διαδεδομένο και το πιο αγαπητό άθλημα όχι μόνο των αρχαίων Ελλήνων αλλά και όλου του κόσμου. Αποτελεί την πρώτη μορφή αγώνα χωρίς τη χρήση όπλων. Στην αρχαία Ελλάδα το συναντάμε ήδη από τα προϊστορικά χρόνια, ενώ διασώζονται θαυμάσιες επιγραφές του και στα ομηρικά έπη. Στη μυθολογία ο Φιλόστρατος αναφέρει ότι η πάλη εφευρέθηκε από την κόρη του Ερμή, την Παλαίστρα, όταν μεγάλωνε στα δάση της Αρκαδίας.

Ο ίδιος, για να τονίσει τη χρησιμότητα της πάλης στον πόλεμο, γράφει ότι το πολεμικό κατόρθωμα στον Μαραθώνα ήταν σχεδόν αγώνας πάλης και ότι στις Θερμοπύλες οι Σπαρτιάτες έσπασαν τα δόρατα και τα σπαθιά τους και έπεσαν επάνω στους εχθρούς χωρίς όπλα. Και ο Πλούταρχος αποδίδει τη νίκη των Λεύκτρων στην υπεροχή των Θηβαίων και Βοιωτών στην πάλη. Επίσης, την τέχνη της πάλης πίστευαν πως την εφεύρε ο Θησέας όταν πάλεψε και σκότωσε τον Κερκύονα.

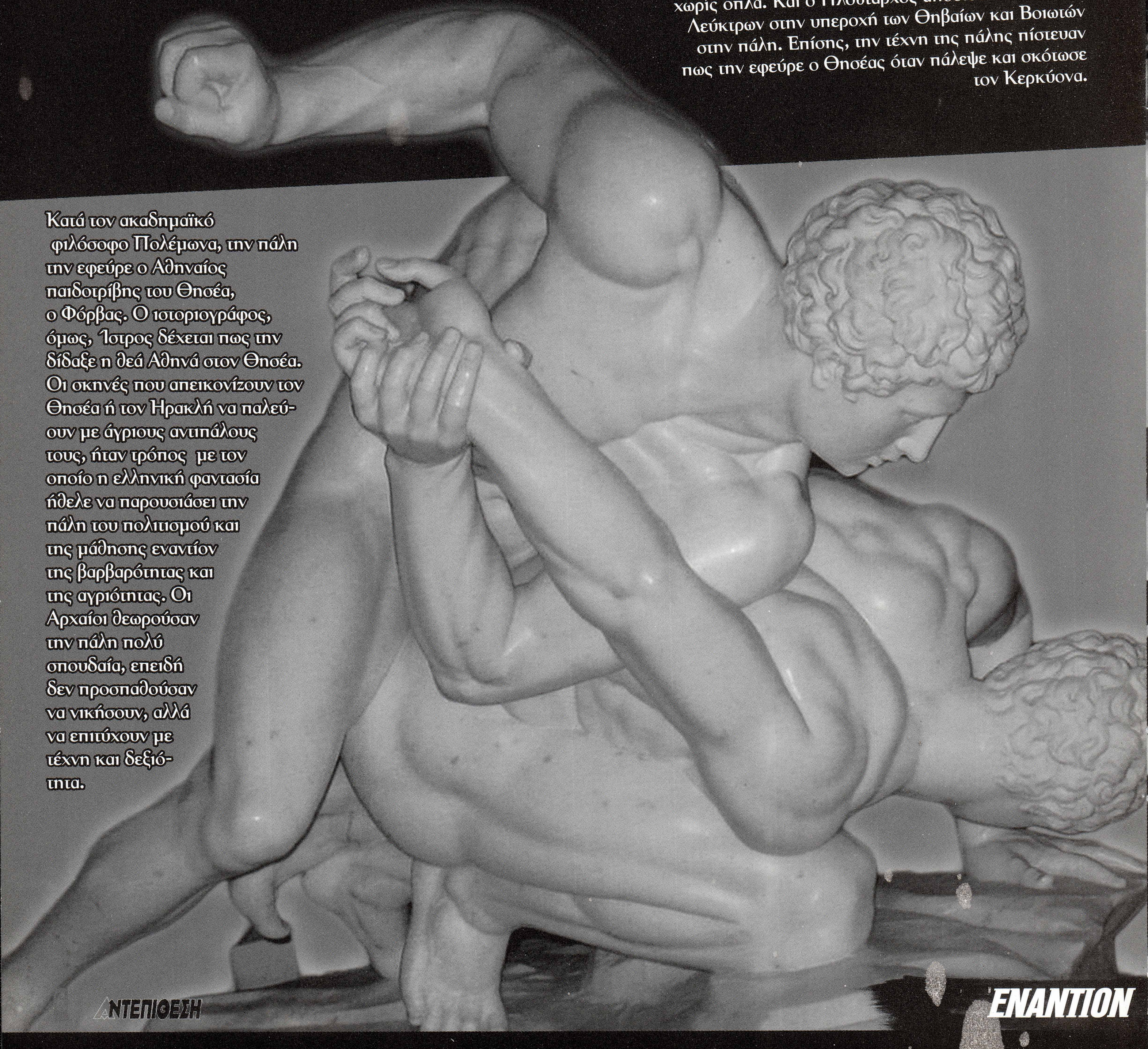

Κατά τον ακαδημαϊκό φιλόσοφο Πολέμωνα, την πάλη την εφεύρε ο Αθηναίος παιδοτρίβης του Θησέα, ο Φόρβας. Ο ιστοριογράφος, όμως, Ίστρος δέχεται πως την δίδαξε η θεά Αθηνά στον Θησέα. Οι σκηνές που απεικονίζουν τον Θησέα ή τον Ηρακλή να παλεύουν με άγριους αντιπάλους τους, ήταν τρόπος με τον οποίο η ελληνική φαντασία ήθελε να παρουσιάσει την πάλη του πολιτισμού και της μάθησης εναντίον της βαρβαρότητας και της αγριότητας. Οι Αρχαίοι θεωρούσαν την πάλη πολύ σπουδαία, επειδή δεν προσπαθούσαν να νικήσουν, αλλά να επιτύχουν με τέχνη και δεξιότητα.

Ελληνορωμαϊκής Πάλης

Θαυμάσιες επιγραφές διασώζονται έως σήμερα σε μουσεία όλου του κόσμου, οι οποίες απεικονίζουν παλαιστές την ώρα του αγωνίσματος. Οι επιγραφές δίνουν έμφαση στο ότι οι αθλητές αγωνίζονταν γυμνοί, στις πολυτελείς περιποιήσεις των μαλλιών τους και στην αξιοζήλευτη διάπλασή τους. Η πάλη αποδείχτηκε πως αποτέλεσε το αρχαιότερο είδος φυσικής άσκησης. Ο πρωτόγονος άνθρωπος στην προσπάθειά του να επιβιώσει και να αυτοαμυνθεί, χρησιμοποίησε την πάλη. Αργότερα, με την πάροδο του χρόνου και τη βελτίωση των μέσων και συνθηκών εργασίας, η πάλη μετατράπηκε σε μέσο πολιτισμού. Είχε αποδειχθεί πως η άσκηση του ανθρώπου στην πάλη είχε ευνοϊκή επίδραση στο σώμα και στην ψυχή, αποτελούσε ενδιαφέρον θέαμα και παράλληλα ανέπτυσσε ικανότητες απαραίτητες στη ζωή.

Τη δημοφιλία της πάλης μαρτυρούν άπειρα μνημεία. Οι πρώτες απεικονίσεις λαβών πάλης, ανήκουν στο 6000-4000 π.Χ. Επίσης, ενδιαφέρον εύρημα ήταν ο τάφος στη Σελένια του Μπεν-Χασάν στην Αίγυπτο (2600 π.Χ.). Στους τοίχους του τάφου αυτού ήταν ζωγραφισμένες διάφορες φάσεις από παλαιστικούς αγώνες. Πολλές λαβές που χρησιμοποιούσαν οι Αιγύπτιοι παλαιστές υπάρχουν και χρησιμοποιούνται μέχρι σήμερα.

Η πάλη παρουσίασε μεγάλη άνθηση στην αρχαία Ελλάδα. Κατά την Κρητομυκηναϊκή περίοδο (11ο-12ο αιώνα π.Χ.) είχαν διοργανωθεί παλαιστικοί αγώνες. Στην αρχαία Ελλάδα υπήρχαν φημισμένες παλαίστρες όπου ειδικοί δίδασκαν την πάλη.

Στην αρχαία Σπάρτη (6ος-7ος αιώνας π.Χ.) υπήρχε ολόκληρο σύστημα φυσικής αγωγής της νεολαίας στο οποίο κύρια θέση κατείχε η πάλη. Πόσο μεγάλη σημασία έδιναν οι αρχαίοι Έλληνες στην πάλη, φαίνεται από το γεγονός ότι την είχαν συμπεριλάβει στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων της αρχαιότητας. Επίσης, από το 708 π.Χ είχε συμπεριληφθεί στο αρχαίο πένταθλο σαν πέμπτο αγώνισμα. Από το 146 π.Χ., όταν η Ελλάδα άρχισε να χάνει την αίγλη της, έχασαν τη σημασία τους οι Ολυμπιακοί Αγώνες και μαζί με αυτούς και η πάλη.

Η πάλη σαν επαγγελματικό άθλημα είχε μεγάλη διάδοση και στη ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Πολλοί από τους παλαιστές που προετοιμάζονταν σε ειδικά σχολεία έγιναν δημοφιλείς.

Στο μεσαίωνα, είχε πέσει σε κατάσταση παρακμής. Αυτό ήταν αποτέλεσμα της απαγόρευσης των Ολυμπιακών αγώνων. Αν και απαγορεύτηκαν οι Ολυμπιακοί αγώνες, η πάλη χρησιμοποιήθηκε σαν μέσο προετοιμασίας των ιπποτών, καθώς και σαν μέσο του απλού λαού.

Τον 16ο αιώνα εκτυπώθηκαν τα πρώτα βιβλία που αναφέρονται στο άθλημα της πάλης. Τα σπουδαιότερα ήταν « Η τεχνική της πάλης» και «Η γυμναστική για νέους», που περιλάμβανε θέματα αθλητικής πάλης. Μεγάλη σημασία στην πάλη είχε δώσει ο Lecruft στο βιβλίο του «Φυσική εκπαίδευση των παιδιών σχολικής ηλικίας», ο οποίος έβλεπε την πάλη σαν ένα μέσο προετοιμασίας των παιδιών.

Στο τέλος του 18ου αιώνα και συγκεκριμένα στην περιοχή της Γαλλίας άρχισε να ξαναζωντανεύει ο ενθουσιασμός για την πάλη. Αιτία αυτού του ενθουσιασμού ήταν ο μεγάλος αριθμός των επαγγελματιών παλαιστών, που επισκέπτονταν την τέχνη τους. Ανάμεσα στα είδη της πάλης που αναπτύχθηκαν και διαδόθηκαν ήταν και αυτό που δεν επέτρεπε θεσίματα κάτω από τη μέση και σκοπός του αγώνα ήταν να τοποθετηθεί ο αντίπαλος με την πλάτη στην παλαίστρα. Αυτό το είδος διαδόθηκε γρήγορα και στις άλλες χώρες της Ευρώπης κι άρχισαν να διοργανώνονται αγώνες. Στα σημερινά χρόνια αυτήν την πάλη την ονομάζουν ελληνορωμαϊκή.

Το πρώτο πρωτάθλημα Ευρώπης έγινε το 1898 στη Βιέννη. Το πρώτο παγκόσμιο πρωτάθλημα έγινε επίσης στη Βιέννη το 1904 σε δύο κατηγορίες. Η πάλη είχε συμπεριληφθεί και στην πρώτη Ολυμπιάδα το 1896.

Λαβές που υπήρχαν στην πάλη ήταν: ριψίματα διαμέσου της ράχης, ριψίματα διαμέσου του στήθους, ριψίματα διαμέσου του ώμου, μεταθέσεις και καταρρίψεις, ενώ στην κάτω θέση εκτελούσαν μεγάλο αριθμό από ανατροπές.

Θεωρούνταν ένα από τα βαρέα αγωνίσματα για αυτό και τα απαραίτητα προσόντα του παλαιστή δεν ήταν μόνο η σωματική ρώμη και η κατάλληλη διάπλαση, αλλά και το ακατάβλητο ψυχικό σθένος και αντοχή. Κατά τον Φιλόστρατο, ο παλαιστής έπρεπε να έχει καλό ανάστημα και συμμετρική κατασκευή σε όλο το κορμί. Ο λαιμός του να μην είναι μακρύς αλλά ούτε και κοντός. Οι ώμοι γεροί και τα χέρια γεροδεμένα στους βραχίονες και στους καρπούς, το στέρνο φαρδύ αλλά να μην προεξέχει πολύ, τα πλευρά γερά για να αντέχουν στα σφιξίματα του αντιπάλου. Επίσης, το ισχίο έπρεπε να είναι εύστροφο και ευλύγιστο, οι μηροί σφιχτοδεμένοι και τα πόδια, κνήμες, ταρσοί και τα πέλματα γερά για να στηρίζουν τον παλαιστή πάνω στο έδαφος σαν αμετακίνητη κολόνα.

Οι παλαιστές προπονούνταν πολύ σκληρά, γυμνάζονταν και υποβαλλόταν σε κατάλληλη δίαιτα για να αναπτύξουν στο έπακρο αυτές τις δυνατότητες.

Όσον αφορά τον νικητή του αγώνα, όταν ο αθλητής έπεφτε στο έδαφος και στη συνέχεια έπεφτε και ο αντίπαλος πάνω του έχανε μία φορά. Όταν αυτό εφαρμοστεί για τρεις φορές χάνει τον αγώνα. Αν και οι δύο αθλητές έπεφταν μαζί, τότε δεν έχανε κανείς, απλώς σηκώνονταν και άρχιζαν πάλι τον αγώνα. Όταν οι αθλητές έβγαιναν από το ειδικό χώρο, σταματούσαν να παλεύουν και ξανάρχιζαν από το κέντρο της σκάμμας, επειδή ήταν επικίνδυνο για την σωματική τους ακεραιότητα.

Η πάλη προετοίμαζε άνδρες με σθένος ψυχικό, με σιδερένια σωματική αντοχή και με φρόνημα ακατάβλητο, επειδή νικούσε εκείνος που διέθετε θέληση, δύναμη και καρτερία. Οι παλαιστές διεκδικούσαν τη νίκη, σέβονταν όμως τους κανονισμούς, όπως φανερώνουν τα ελάχιστα περιστατικά παραβάσεων.

Είναι επίσης βέβαιο ότι δεν υπήρχαν περιοριστικές διατάξεις για να προστατεύεται η ζωή και η αρτιμέλεια των αθλητών. Πολλοί από τους παλαιστές είχαν επιτηδειότητα για ορισμένα τεχνάσματα ή παλαίσματα. Αλλά απέναντι στις λαβές της επιθέσεως αντέτασσαν τις αντιλαβές για άμυνα και εξουδετέρωση του επιθετικού τεχνάσματος. Και γι' αυτό είχε σε μεγάλο βαθμό αναπτυχθεί η τέχνη της πάλης.

Σε διάφορες περιοχές, όπως στη Σικελία, Λακωνία, κ.α., είχαν υιοθετηθεί ιδιαίτερες μέθοδοι πάλης, αν και οι Σικελοί αγωνίζονταν με πανουργία και δεν είχαν φήμη τίμιων αθλητών. Αντίθετα, οι Λάκωνες προσπαθούσαν να επιβληθούν με τη δύναμή τους και όχι με τεχνάσματα.

Οι θεατές των αγώνων, που είχαν όλοι περάσει από τα γυμνάσια και τις παλαίστρες, ήξεραν καλά τις λεπτομέρειες του αγωνίσματος, μπορούσαν να εκτιμήσουν τον καλό και τον τεχνίτη παλαιστή και αυτόν επευφημούσαν. Στην Ολυμπία, θαυμάστηκε για τη μεγάλη του παλαιστική τέχνη ο Κρατίνος, ένα παιδί από την Αίγειρα της Αχαΐας, γι' αυτό και του έδωσαν το δικαίωμα να στήσει στην Άλτη όχι μόνο το δικό του άγαλμα, αλλά και του παιδοτρίβη του.

Διάσημοι από τις νίκες τους στην Ολυμπία παλαιστές ήταν ο Μίλωνας ο Κροτωνιάτης, ο Τιμασίθεος Κροτωνιάτης, ο οποίος νίκησε τον Μίλωνα όταν για έκτη φορά θέλησε να διεκδικήσει το βραβείο στην Ολυμπία. Ο Σπαρτιάτης Ιπποσθένης έγινε έξι φορές Ολυμπιονίκης, ο γιος του Ετοιμοκλής πέντε φορές νικητής, ο Αμησινάς ο Βαρκαίος, ο οποίος στις προπονήσεις του πάλευε με ταύρο, ο Ηλείος Αριστόδημος, που ποτέ κανένας αντίπαλος δε μπόρεσε να του κάνει λαβή στη μέση, και ο Ισίδωρος από την Αλεξάνδρεια που κατά τον Φλέγοντα τον Τραλλιανό δεν έπεσε ποτέ σε αγώνα.

*(Απόσπασμα από Μεταπτυχιακή εργασία παγκόσμιου πρωταθλητή ελληνορωμαϊκής πάλης)

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΚΤΟΡΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Κι ο Κολοκοτρώνης θα απαντούσε σε έναν Άγγλο μετά από 400 χρόνια περίπου:

Την 29η Μαΐου του 1453,

ημέρα Τρίτη, δόθηκε η τελευταία μάχη για την υπεράσπιση της Αυτοκρατορίας, για την Κωνσταντινούπολη. Ο τελευταίος Αυτοκράτοράς μας αντιστάθηκε με λίγους άνδρες πολεμώντας στα τείχη της Πόλης. Κι εκεί έπεσε. Κι αυτή του η επιλογή, αυτή του η πράξη χάραξε στην μνήμη και στην καρδιά των Ελλήνων τον μύθο της επιστροφής του. Και στο λαϊκό τραγούδι αποτυπώθηκε πολλάκις. Ξανά και ξανά. Ο άνδρας αυτός απάντησε στον Μωάμεθ τον Β΄ τα εξής:

«Τὸ τὴν Πόλιν σοι δοῦναι οὔτ᾿ ἐμόν ἐστιν οὔτ᾿ ἄλλων τῶν κατοικούντων ἐν ταύτῃ· κοινῇ γνώμῃ πάντες αὐτοπροαιρέτως ἀποθανοῦμεν καὶ οὐ φεισόμεθα τῆς ζωῆς ἡμῶν.»

Οι τελευταίοι πολεμιστές δεν κρύφτηκαν στα ράσα και στα μοναστήρια προσμένοντας την αιώνια ζωή και την συγχώρεση, το άνοιγμα της πύλης του Παραδείσου. Στάθηκαν όρθιοι ανοίγοντας τις πύλες του Θανάτου. Κι αντί για τις προσευχές είχαν το ανάθεμα του Γεννάδιου. Κι η Δύση κώφευε όσες εκκλήσεις και διαπραγματεύσεις κι αν είχε κάνει ο τελευταίος Βασιλιάς. Η βοήθεια δεν ήρθε ποτέ. Πρώτοι οι Φράγκοι έριξαν την Πόλη άλλωστε.
Σε εκείνη την τελευταία του ομιλία του ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος ήξερε την κληρονομιά που θα άφηνε ο ηρωισμός του για το μέλλον λέγοντας:

«...κατὰ νοῦν
ἐνθυμηθῆτε ἵνα
τὸ μνημόσυνον
ὑμῶν καὶ ἡ μνήμη
καὶ ἡ φήμη
καὶ ἡ ἐλευθερία
αἰωνίως
γενήσηται».

Αυτοκρατορα

«Ἐμεῖς, Καπετὰν Ἄμιλτον, ποτὲ συμβιβασμὸν δὲν ἐκάμαμεν μὲ τοὺς Τούρκους. Ἄλλους ἔκοψε, ἄλλους ἐσκλάβωσε μὲ τὸ σπαθί καὶ ἄλλοι, καθὼς ἡμεῖς, ἐζούσαμεν ἐλεύθεροι ἀπὸ γενεὰ εἰς γενεά. Ὁ βασιλεὺς μας ἐσκοτώθη, καμμία συνθήκη δὲν ἔκαμε· ἡ φρουρά του εἶχε παντοτινὸν πόλεμον μὲ τοὺς Τούρκους καὶ δύο φρούρια ἦτον πάντοτε ἀνυπότακτα». Μὲ εἶπε: «Ποία εἶναι ἡ βασιλικὴ φρουρά του, ποῖα εἶναι τὰ φρούρια;» - «Ἡ φρουρὰ τοῦ Βασιλέως μας εἶναι οἱ λεγόμενοι Κλέφται, τὰ φρούρια ἡ Μάνη καὶ τὸ Σούλι καὶ τὰ βουνά». Ἔτζι δὲν μὲ ὁμίλησε πλέον".

Έτσι ενέπνευσε τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη κι όλη την επαναστατημένη Ελλάδα το παράδειγμα της ανδρείας του Παλαιολόγου. Γιατί η ανδρεία κι η αυτοθυσία του έγιναν μύθος. Κι ο μύθος πάντα αφήνει τον πόθο για να ακολουθήσεις σε κάποια κατάλληλη ιστορική στιγμή το ηθικό του δίδαγμα. Γιατί ο μύθος εμπνέει και διδάσκει. Και διαμορφώνει χαρακτήρα. Ζει μέσα σου ο μύθος. Κι ο μύθος του Παλαιολόγου ζει ακόμα, έστω κι αν δεν έχουμε διδαχτεί πολλά για την ιστορία μας την βυζαντινή. Πόσο αληθινά τα λόγια του Δραγούμη, πόσο γεμάτα καημό και οργή, θα μπορούσαμε να πούμε, για την παιδεία του κράτους που αποκρύπτει την πιο κοντινή προγονική μας σχέση στην μακρόχρονη ηρωική Ιστορία μας; Ας τα θυμηθούμε λοιπόν:

«Τι να πρωτοθυμηθώ στον Ιππόδρομο; Τον Κωνσταντίνο, τον Ιουστινιανό, τους Ισαύρους, ή τον καιρό που άφηναν και γίνουνταν ερείπια ο τόπος αυτός της ζωής και της ταραχής; Αυτός ο καιρός είναι πιο σιμά μου. Όταν ξέπεφτε το κράτος και ο Ιππόδρομος, βασίλευαν οι Κομνηνοί και οι Παλαιολόγοι και ήταν οι ελληνικότεροι από τους βασιλιάδες. Πολεμούσαν, οι άτυχοι, πολεμούσαν να βαστάξουν κάτι, κοίταζαν να βρουν αλλού βοήθεια, και Φράγκοι να γίνουν ίσως για να σώσουν το κράτος θέλησαν, την αδυναμία τους την έβλεπαν, τη δύναμη την ένοιωθαν, και τίποτε δεν έκαναν. Σας αγαπώ, ω τελευταίοι βασιλιάδες, γιατί είστε Έλληνες και δυστυχισμένοι. Αν με είχαν μάθει καλλίτερα την ιστορία μου, τη βυζαντινή, εκείνοι που με μάθαιναν τα γράμματα, θα ήξερα να ξυπνώ περισσότερες ψυχές της περασμένης ζωής. Τώρα, σα λάβα πυρωμένη, χυμίζει από μέσα μου η αξεδιάλυτη, πλεγμένη ιστορία των Αυτοκρατόρων.»

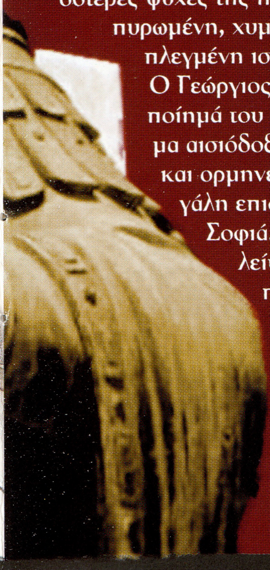

Ο Γεώργιος Βιζυηνός συμβόλισε σε ένα ποίημά του με τρόπο συγκινητικό και συνάμα αισιόδοξο, την παλαιά γενιά που απαντά και ερμηνεύει την νέα που λαχταρά την μεγάλη επιστροφή στην Πόλη και την Αγιά Σοφιά. Και δεν μπορούμε να το παραλείψουμε, όταν μιλάμε για τον μύθο που κληρονομείται από γενιά σε γενιά κι όταν αυτός ο μύθος, του Κωνσταντίνου Δραγάτση Παλαιολόγου, έχει παρερμηνευθεί τόσο και τόσο πολύ και τον έχουν εκμεταλλευτεί διάφοροι πατριδοκάπηλοι και υποκριτές θρησκόληπτοι:

- Τὸν εἶδες μὲ τὰ μάτια
σου, γιαγιὰ τὸν Βασιλέα
ἢ μήπως καὶ σοῦ φάνηκε,
σὰν ὄνειρο νὰ ποῦμε,
σὰν παραμύθι τάχα;
- Τὸν εἶδα μὲ τὰ μάτια
μου, ὡσὰν καὶ σένα νέα,
Πὰ νὰ γενῶ ἑκατὸ χρονῶν, κι ἀκόμα τὸ θυμοῦμαι
σὰν νἄταν χθὲς μονάχα.
- Ἀπέθανε, γιαγιά;
- Ποτέ, παιδάκι μου,
κοιμᾶται.
- Καὶ τώρα πιὰ δὲν ἠμπορεῖ
γιαγιάκα νὰ ξυπνήσῃ;
- Ὤ, βέβαια! Καιροὺς καιρούς,
σηκώνει τὸ κεφάλι,
καὶ βλεπ' ἂν ἦρθεν ἡ στιγμή,
πὄχει ὁ Θεὸς ὁρίσει.
- Πότε, γιαγιά μου, πότε;
-Ὅταν τρανέψῃς, γιόκα μου,
νὰ ἁρματωθῇς, καὶ κάμῃς,
τὸν ὅρκο στὴν Ἐλευθεριά,
σὺ κι ὅλη ἡ νεολαία,
θὰ σώσετε τὴν χώρα.
Κι ὁ βασιλιὰς θὰ σηκωθεῖ
τὸν Τοῦρκο νὰ χτυπήσῃ.
Καὶ χτύπα-χτύπα, θὰ τὸν πά
πίσω στὴν κόκκινη μηλιά,
καὶ πίσω ἀπὸ τὸν ἥλιο,
ποὺ πιὰ νὰ μὴ γυρίσῃ!

«Όταν τρανέψης γιόκα μου» είναι τα λόγια που πρέπει να μείνουν χαραγμένα στην ψυχή μας από το ποίημα αυτό του Βιζυηνού. Χωρίς μοιρολατρίες και προσμονή θαυμάτων και εκπλήρωση προφητειών.

Οι προφητείες εκπληρώνονται μόνο από τις πράξεις και την θέληση για κάτι πραγματικά μεγάλο. Και ποιο ήταν το πρώτο αξίωμα στον Ζαρατούστρα του Νίτσε; Πρέπει να θέλουμε να γίνουμε δυνατοί, αλλιώς δεν πρόκειται να γίνουμε ποτέ». Να τρανέψουμε δηλαδή. Να θέλουμε όμως, αλλιώς δε θα γίνουμε ποτέ τρανοί. Και σε απόλυτη ευθυγράμμιση ο Δραγούμης βρίσκει το νόημα σε κούφια λόγια που πολλοί λένε, αλλά λίγοι εννοούν και πιστεύουν:

"Είναι σκληρή η ιδέα πως χάνεται η Πόλη, αλλά δε με ταράζουν βυζαντινά όνειρα τόσο, όσο η γνώση πως είτε έχουμε είτε δεν έχουμε την Πόλη, είμαστε μέτριοι, ψόφιοι, κακομοιριασμένοι, κοιμισμένοι και μέτριοι, μέτριοι. Οι λέξεις «Να πάρουμε την Πόλη», είναι σύμβολο, που δεν σημαίνει «Να ξαναφτειάσουμε τη βυζαντινή αυτοκρατορία», αλλά «Να είμαστε δυνατοί». Πρέπει να νοιώθω την Πόλη, όπως πρέπει να νοιώθω την αρχαία Ελλάδα. Δε σημαίνει πως πρέπει να γίνουμε αρχαίοι Έλληνες, ούτε Βυζαντινοί. Σημαίνει πως πρέπει να ξέρω την περασμένη μου ζωή, να μη λησμονώ τα παλιά καλούπια που μπόρεσε να εύρει ο Ελληνισμός για να γίνει κράτος ανάμεσα στα κράτη, και ξανοίγοντας όσο μπορώ την τωρινή ζωή μου, να ξεκαθαρίζω το δρόμο, να εύρω τον νέο τόπο που θα διαλέξει ο Ελληνισμός για να γίνει κράτος δυνατό".

Και εδώ και χρόνια έχουμε κουραστεί να ακούμε ότι ξυπνάει ο Μαρμαρωμένος Βασιλιάς, ότι βγήκε το σπαθί από τη θήκη του, λόγια γεμάτα απάτη που καθησυχάζουν τον απογοητευμένο και καταρρακωμένο λαό μας. Όχι! Ο Μαρμαρωμένος Βασιλιάς δεν είναι ούτε ο Ιωάννης ο Βατάτζης ούτε ο Κωνσταντίνος Δραγάτσης Παλαιολόγος. Την απάντηση σε όλες αυτές τις ανοησίες την έχει δώσει ο μεγάλος εθνικός μας ποιητής, ο Κωστής Παλαμάς. Μάθετε λοιπόν: «Ο μαρμαρωμένος Βασιλιάς είναι η αθανασία της Πατρίδας. Τα ιδανικά που ζούνε τους λαούς, κάθε λογής, απλά, περίπλοκα, χτεσινά, πανάρχαια, αισθήματα, προβλήματα, πράγματα, πρόσωπα, σύμβολα, δεν πεθαίνουν. Κοιμούνται. Πάντα είναι επιδεκτικά ενός ξυπνήματος».

20 ΧΡΟΝΙΑ WOLFNACHT

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΗΣ ΘΡΥΛΙΚΗΣ BLACK METAL ΜΠΑΝΤΑΣ

Παρασκευή απόγευμα σε ένα γωνιακό καφέ του κέντρου των Αθηνών συναντηθήκαμε με τους Wolfnacht, μία black metal μπάντα που μετρά ήδη είκοσι χρόνια δυναμικής παρουσίας. Μετά από μία σύντομη φιλική κουβέντα αρχίσαμε την «ανάκριση»...

1. Πόσα χρόνια ασχολείσαι με τη συγκεκριμένη μπάντα;

Το project αυτό δημιουργήθηκε τον χειμώνα του 1998, συνεπώς υπάρχει εδώ και μια 20ετία.

2. Πόσους δίσκους έχεις κυκλοφορήσει ως Wolfnacht;

Έχω κυκλοφορήσει 7 full-length άλμπουμ, με το πρώτο να είναι το «Heidentum», εν έτει 2002, και το τελευταίο το «Ypervoreia», που κυκλοφόρησε πριν ενάμιση χρόνο. Πρόκειται για ένα concept album που αναφέρεται στην αποστολή μιας ομάδας Waffen SS στον Αρκτικό κύκλο, προκειμένου να ανακαλύψουν τη μυθική Υπερβορεία.

3. Είσαι ικανοποιημένος από την απήχηση της δουλειάς σου στον κόσμο; Έχεις αντιμετωπίσει κάποιου είδους λογοκρισία;

Για να είμαι ειλικρινής η απήχηση της δουλειάς μου στον κόσμο ποτέ δε με ενδιέφερε ιδιαίτερα, γι' αυτό και επέλεξα ένα εντελώς αντι-εμπορικό είδος μουσικής όπως το BM.
Συν τοις άλλοις, η ξεκάθαρη πολιτική μου τοποθέτηση, ιδίως στους καιρούς του politically correct και των social justice warriors, που έχουν πλημμυρίσει αυτόν τον κόσμο σαν υπερχειλισμένη αποχέτευση, κάνουν ακόμη πιο δύσκολη την υποστήριξη του συγκεκριμένου project από τον μέσο ακροατή.
Παρόλα αυτά, λόγω της πολύχρονης ενασχόλησής μου με τον συγκεκριμένο χώρο, ανήκω στα πιο δημοφιλή ονόματα αυτού του μη δημοφιλούς είδους, γι' αυτό και έχω υποστεί άπειρες απαγορεύσεις, τόσο απ' τις αρχές διαφόρων χωρών όσο κι από τα διάφορα διαδικτυακά μέσα. Για παράδειγμα, το youtube έχει απαγορεύσει πάμπολλα κομμάτια μου, με αποκορύφωμα ένα upload που είχε φτάσει τις 1,5 εκατομμύριο προβολές, με πολλές χιλιάδες likes και σχόλια, το οποίο κλείδωσε, ώστε να μην μπορούν να το κοινοποιούν οι χρήστες, και επιπλέον έσβησε όλα του τα στοιχεία, ώστε να μην φαίνεται η απήχησή των Ιδεών μας στον κόσμο.
Άλλο ένα τραγελαφικό περιστατικό που αξίζει να σημειωθεί είναι ότι η μουσική μου έχει παιχτεί μέσα σε δικαστήριο, στη δίκη ενός 33χρονου Γερμανού, ως πειστήριο ότι ο συγκεκριμένος διένειμε απαγορευμένους δίσκους με εθνικιστικές αναφορές! Οι γερμανικές αρχές είναι ο συνήθης ύποπτος σε τέτοιες γελοιότητες, αρκεί να σου πω ότι έχουν κατάσχει αμέτρητες φορές τα CD μου (βάζοντας πρόστιμα σε όσους τα κατέχουν) και έχουν φτάσει στο σημείο να μου αποστείλουν γράμμα μέσω της κυβερνητικής οργάνωσης «Bundesprófstelle fór jugendgefðhrdende Medien» που προστατεύει τη νεολαία από... βλαβερά μηνύματα, για να με ενημερώσουν ότι έχω παραβεί μια σειρά από νόμους του γερμανικού ποινικού κώδικα.
Εν ολίγοις, η δημοκρατία κι η ελευθερία του λόγου στα καλύτερα της...

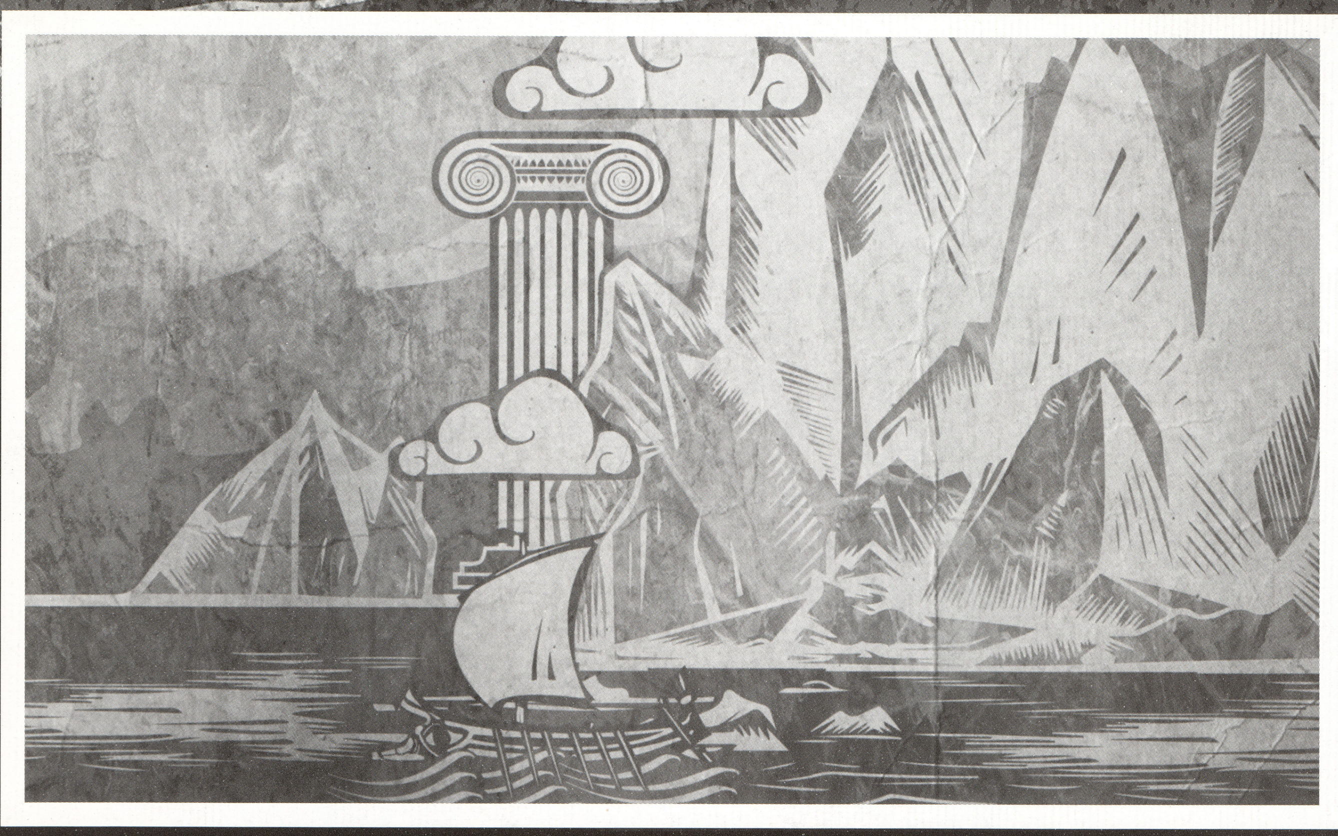

4. Πιστεύεις πως υπάρχει ενδιαφέρον για το συγκεκριμένο είδος στην Ελλάδα;

Όχι, το κοινό στην Ελλάδα ήταν ανέκαθεν πολύ περιορισμένο. Οι νεοέλληνες ενδιαφέρονται περισσότερο για καλλιτέχνες του βεληνεκούς της αλβανομεξικάνας Φουρέιρα... Μην ξεχνάμε ότι η οικονομική κρίση δεν είναι παρά ένα φυσικό επακόλουθο της αξιακής κρίσης και της παρακμής, που μαστίζει τις τελευταίες γενιές Ελλήνων, από τη μεταπολίτευση και εντεύθεν.
Δεν λέω σε καμία περίπτωση ότι το BM θα αποτελούσε το γιατρικό αυτής της κατάπτωσης αξιών και ιδανικών, αλλά βλέποντας τον τρόπο που ψυχαγωγείται ένας λαός καταλαβαίνεις το επίπεδο και την αισθητική του.
Με την ψυχαγωγία του μέσου Έλληνα να περιορίζεται σε ακούσματα τύπου eurovision, σε τουρκοσήριαλ, ριάλιτι και πρωινάδικα, αλλά και «προοδευτικές» εκπομπές με συγκεκριμένη ατζέντα, όπως το εμετικό vice και το ράδιο αρβύλα, δεν είναι να απορούμε για την σημερινή μας κατάντια ως χώρα.
Ο Έλληνας έχει αφεθεί ολοκληρωτικά στην πνευματική ψώρα που του κληροδότησαν οι πασοκατζήδες, οι δολοκουλτουριάρηδες ψευτοαριστεροί, οι δεξιούληδες νοικοκυραίοι της φάπας και τα υπόλοιπα κοπρόσκυλα της δημόσιας ζωής αυτού του τόπου, και αν δεν κάνουμε κάτι να αλλάξει αυτό, σε μερικά χρόνια θα είμαστε πιο πρόβατα κι από τους αμερικάνους.

5. Από πού μπορεί κάποιος να αγοράσει κάποιο CD σου;

Με μια αναζήτηση στο internet μπορεί να βρει τον κοντινότερο διανομέα. Σε δισκάδικα στην Ελλάδα σπανίως τυχαίνει να φέρουν κάποια κυκλοφορία μου, κι αυτό στα κρυφά, για να μην στοχοποιηθούν από τους αυτοαποκαλούμενους αναρχικούς. Δηλαδή από τους μπαχαλάκηδες και από τα πλουσιόπαιδα των Β.Π. που δεν τους έδινε σημασία ο μπαμπάς κι η μαμά και ξεσπάνε τα ψυχολογικά τους ρίχνοντας μολότοφ και σπάζοντας μαγαζιά.

6. Σίγουρα δεν πρόκειται να βγάλεις χρήματα από το συγκεκριμένο είδος μουσικής, οπότε ποιος ο λόγος να αφιερώσεις τόσο χρόνο για να δημιουργήσεις κάτι τέτοιο, και ιδίως σε μια χώρα που δεν έχει τέτοια ακούσματα;

Δεν μεταφράζονται όλα σε χρήμα και ιδιαίτερα η τέχνη δεν πρέπει να γίνεται μέσο βιοπορισμού, γιατί κάτι τέτοιο συνήθως οδηγεί στον εκφυλισμό της.
Το χρήμα έχει την ιδιότητα να αλλοιώνει τους πάντες και τα πάντα, γι' αυτό είναι υποχρέωσή μας να το κρατάμε σε απόσταση από οτιδήποτε ευγενές και αγνό υπάρχει στις ζωές μας και να μη μας γίνεται αυτοσκοπός.
Για να απαντήσω λοιπόν στο ερώτημά σου, ο λόγος που δημιούργησα κάτι τέτοιο είναι απλά για να εκφράσω τις ιδέες μου και να τις προωθήσω μέσω της μουσικής.
Το κίνητρό μου ποτέ δεν ήταν ούτε κατά διάνοια οικονομικό.

7. Έχεις συμμετάσχει και, αν ναι, σε πόσες συλλογές με αντίστοιχες μπάντες του εξωτερικού αλλά και εγχώριες;

Δεν τις μετράω, αλλά με έχουν συμπεριλάβει σε αρκετές συλλογές, κάποιες φορές ακόμη και εν αγνοία μου.
Για την ιστορία, η πρώτη μου συμμετοχή ήταν πριν 19 χρόνια, στη συλλογή «Black Metal Order» που κυκλοφόρησε μέσω του Μετώπου Νεολαίας και οι παλαιότεροι και πιο μυημένοι θα τη θυμούνται να φιγουράρει στο βιβλιοπωλείο των γραφείων της Σολωμού.

8. Σκοπεύεις να κυκλοφορήσεις κάποιο νέο δίσκο άμεσα;

Δυστυχώς δεν υπάρχει καθόλου ελεύθερος χρόνος για τη δημιουργία νέου δίσκου. Παρά ταύτα θα ήθελα να κυκλοφορήσω κάτι τον ερχόμενο χειμώνα, για τη συμπλήρωση των 20 ετών από τη γένεση αυτού του project.

Μ' ΕΝΑ ΚΑΡΑΒΙ ΤΩΝ Vikings...

ΤΟΥ MAGLOR

"Με χαροποιεί να ξέρω πως ο Όντιν προετοιμάζεται για γιορτή. Σύντομα θα πίνω ζύθο από κυρτά κέρατα. Δε θα εισέλθω με φόβο στις αίθουσες του Όντιν, θα περιμένω τους γιους μου να με συντροφεύσουν και όταν το κάνουν θα λιάζομαι στις ιστορίες του θριάμβου τους. Οι Εσίρ θα με καλωσορίσουν. Ο θάνατός μου έρχεται χωρίς απολογία. Και καλωσορίζω τις βαλκυρίες που με καλούν σπίτι".

Τ' ανωτέρω λόγια φέρεται να ειπώθηκαν από τον βασιλιά των Vikings Ragnar Lothbrok στιγμές πριν εκτελεστεί ριπτόμενος σε λάκκο με φίδια.
Οι αρχαίοι Vikings ήταν γνωστοί για τις επιδρομές αλλά και για τις εποικήσεις στα μέρη όπου επέδραμαν. Σύμφωνα με έρευνες έφτασαν στον Καναδά αιώνες πριν ο Χριστόφορος Κολόμβος ανακαλύψει την Αμερική.
Λίγοι είναι σε θέση να προσδιορίσουν τί προτρέπει έναν Σκανδιναβό αγρότη να εγκαταλείψει το αγρόκτημά του και μ' ένα λεπτοσκαλισμένο καράβι (με αποτελεσματικές μεθόδους πλοήγησης) να περιπλανηθεί σε μανιασμένες θάλασσες και άγνωστους τόπους. Η άγονη γη τους, η οποία είναι παγωμένη τον περισσότερο καιρό; Το εύκολο κέρδος μέσω της λαφυραγώγησης; Η έμφυτη ανάγκη των ανθρώπων για εξερεύνηση, περιπλάνηση και περιπέτεια; Ίσως όλα τα παραπάνω μαζί.
Ο θάνατος δεν φόβιζε τους ατρόμητους Vikings. Αντιθέτως, ήταν τιμή για τον πολεμιστή να πέσει στο πεδίο της μάχης. Προορισμός του μετά τον θάνατο ήταν η Valhalla. Επρόκειτο για την αίθουσα την οποία ο παντοδύναμος και πατέρας των πάντων, θεός Όντιν, προόριζε για τους πολεμιστές. Μόνο ο αγνός και ανδρείος μαχητής είχε θέση σ' εκείνον τον ιερό χώρο. Όσοι θεωρούνταν μιάσματα δεν άξιζαν αυτή την τιμή. Μετά τον θάνατό τους παρέμεναν στη λήθη. Πολλοί ερευνητές ισχυρίζονται πως οι αρχαίοι Σκανδιναβοί εστίαζαν περισσότερο στο πώς θα πεθάνουν ένδοξα παρά στο πώς θα ζήσουν.
Βασική στρατιωτική μονάδα των Vikings ήταν η λιντ (lid), μια μικρή ομάδα πολεμιστών πιστή σε κάποιον τοπικό ηγεμόνα ή βασιλιά. Οι άνδρες αυτής της ομάδας αποτελούσαν μια αδελφότητα ένοπλων συντρόφων. Υπερασπίζονταν τον ηγεμόνα και τους συντρόφους τους με αυταπάρνηση και περιφρόνηση προς τον θάνατο. Το αίσθημα της τιμής ήταν ανεπτυγμένο σε τέτοιο βαθμό, ώστε η πειθαρχία να διατηρείται περισσότερο από τον φόβο της προσωπικής ατίμωσης.

Λυσσαλέοι στη μάχη και σκληροτράχηλοι σε όλες τις συνθήκες. Δεν υποχωρούσαν ποτέ ούτε για ν' ανασυνταχθούν. Μεγαλόσωμοι και τρομακτικοί στην όψη. Παρόλα αυτά ήταν σχολαστικοί με την προσωπική τους υγιεινή, ενώ υπήρξαν εξαιρετικοί αγρότες και ψαράδες εκτός από πολεμιστές. Επίσης, έτρεφαν μεγάλη αγάπη για τις γυναίκες τους, πολλές εκ των οποίων μνημονεύονται ως πολεμίστριες αντάξιες των ανδρών.
Είναι πρακτικά αδύνατον σε ένα και μόνο άρθρο να περιγράψουμε λεπτομερώς τον τρόπο ζωής, τα έθιμα, τη θρησκεία, και γενικά ό,τι έχει να κάνει με τους Vikings. Ίσως η πρόθεση να είναι η αφόρμηση για περισσότερη έρευνα από τον αναγνώστη. Ωστόσο, η δράση, η περιπέτεια και ο ηρωικός τρόπος ζωής δεν μπορούν παρά να εμπνεύσουν κάθε άνθρωπο, ο οποίος είναι δραστήριος και αν μη τι άλλο ζωντανός.
Σε μια εποχή κατάπτωσης απογοήτευσης και γενικής κατάθλιψης, οι Vikings αποτελούν ένα λαμπρό ιστορικό παράδειγμα, το οποίο επιβεβαιώνει πως οι Ευρωπαίοι υπήρξαν λάτρεις της περιπέτειας και ζούσαν σε αρμονία με τη φύση και τους φυσικούς νόμους. Αυτόν τον χαμένο εαυτό μας, ο οποίος καταπνίγεται απ' την καθημερινότητα, πρέπει να τον αφυπνίσουμε. Και αν η εποχή δεν είναι η κατάλληλη για ηρωικά κατορθώματα, τουλάχιστον μπορούμε να παλέψουμε έστω για μια Ιδέα.
Άλλωστε, ποιος θα ήθελε πεθαίνοντας ν' αφήσει πίσω του μόνο ένα βουνό από κόπρανα;

Þat mælti mín móðir,
at mér skyldi kaupa
fley ok fagrar árar,
fara á brott með víkingum,
standa upp í stafni,
stýra dýrum knerri,
halda svá til hafnara
hǫggva mann ok annan.

Οικολογία και

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Είναι γεγονός ότι στις μέρες μας η οικολογική συνείδηση λανθασμένα έχει συνδεθεί με την αριστερά. Θεωρείται ότι μόνο ένας «ευαίσθητος», ψευτο-κουλτουριάρης, ίσως και γραφικός, ενίοτε νεο-χίπης ή δραστήριος ακτιβιστής, όμως σίγουρα αριστερών ή και αναρχικών αντιλήψεων άνθρωπος, έχει ιδιαίτερες οικολογικές ανησυχίες. Η πραγματική έννοια της Οικολογίας καθώς και η προέλευσή της, όσο κι αν αυτό ενοχλεί ή αποκρύπτεται, έχουν άμεση σχέση και ζωογόνα σύνδεση με την Λαϊκή Εθνικιστική Ιδεολογία.

Μέσα στην φύση λαμβάνουν χώρα η γέννηση, η ανάπτυξη-ακμή και η αποδυνάμωση-παρακμή, με απόληξη τον θάνατο, ο οποίος δεν συνυφαίνεται με την καταστροφή, αλλά με την ανακύκλωση της δημιουργίας. Παρατηρώντας τα φυσικά φαινόμενα και τις αρχές, που τα διέπουν, αντιλαμβάνονταν τους αμετάβλητους κοσμικούς νόμους, που καθορίζουν την λειτουργία τόσο του μικρόκοσμου όσο και του μακρόκοσμου.
Η Οικολογία, όμως, ως επιστημονική θεωρητική αντίληψη ξεκίνησε το 1815, όταν ο Γερμανός εθνικιστής Ernst Moritz Arndt δημοσίευσε ένα έγγραφο «Για την φροντίδα και την προστασία των δασών», που εναντιώνεται στην αλόγιστη εκμετάλλευση των δασών και της γης, καθώς και στους οικονομικούς λόγους που ωθούν σε αυτή. Θεωρείται από τους ιστορικούς ως ο πρώτος οικολόγος στοχαστής και τα έργα του άρρηκτα συνδεδεμένα πάντα με τον εθνικισμό. Αρκετοί πολέμιοι της Εθνικιστικής Ιδέας είτε μη γνωρίζοντας, είτε αποκρύπτοντάς το εξακολουθούν να αναπαράγουν θέσεις του αποδεικνύοντας πόσο αναγκαίος, αλλά και διαχρονικός είναι ο λόγος των οικολόγων εθνικιστών.
Σύγχρονος και μαθητής του Arndt θεωρείται ο Wilhelm Heinrich Riehl, ο οποίος προανάγγειλε τον περιβαλλοντικό ακτιβισμό. Μέσα από το δοκίμιό του «Αγρός και δάσος» καλούσε σε δράση υπέρ των δικαιωμάτων των φυσικών τόπων και της άγριας ζωής. Ενάντια στην βιομηχανοποίηση και την αστυφιλία, υποστήριζε την διατήρηση του αγροτικού τύπου ζωής του γερμανικού λαού.

Με δεδομένο ότι οι προαναφερθέντες στοχαστές, ιδεολόγοι, αλλά και ακτιβιστές, δείγμα των μεγάλων εκείνων μορφών που δημιούργησαν το πρώτο οικολογικό κίνημα στην ιστορία, ήταν ένθερμοι εθνικιστές, ενοχλεί ιδιαιτέρως τους «οικολόγους» του σήμερα, που αποστρέφονται την Αλήθεια της Φύσης και ό,τι εκείνη προβάλλει στον κόσμο.
Για εμάς τους Έλληνες Εθνικιστές η Οικολογία βρίσκεται στο κέντρο της κοσμοθεωρίας μας. Ο άνθρωπος ως αναπόσπαστο κομμάτι της φύσης και σε ευρύτερο επίπεδο οι λαοί και τα έθνη αποτελούν οργανικό τμήμα του φυσικού τους περιβάλλοντος.

Διακήρυξε την επιστροφή στην γη και την απλότητα της ζωής, σύμφωνα με τους φυσικούς νόμους ενάντια στον βιομηχανικό καπιταλισμό. Καθιερώθηκε ως ο ιδρυτής του αγροτικού ρομαντισμού και αντι-ουρμπανισμού. Αυτές οι ιδέες είναι που συνέδεσαν τον Εθνικισμό με την Οικολογία και τον μυστικισμό της Φύσης.
Εκείνος, όμως, που επινόησε τον όρο Οικολογία για τον κλάδο εκείνο, που μελετά τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ των οργανισμών και του περιβάλλοντος, ήταν ο Ernst Haeckel, νεώτερος των προηγουμένων, σπουδαίος ιδεολόγος εθνικιστής, που πίστευε ότι «ο πολιτισμός και η ζωή των Εθνών κυβερνώνται από τους ίδιους νόμους που επικρατούν στην Φύση και την οργανική ζωή». Ένας ακόμη πρωτοπόρος της οικολογικής σκέψης και δράσης, μαθητής του Haeckel, ο Ludwig Woltmann υποστήριζε μια βιολογική ερμηνεία όλων των κοινωνικών φαινομένων από τις πολιτισμικές στάσεις μέχρι και τους οικονομικούς διακανονισμούς.

Για τον Εθνικισμό, η Φύση και οι Νόμοι της, είναι οι θεμελιώδεις αρχές, οι οποίες διατηρούν τον κόσμο σε αρμονία και ισορροπία και στις οποίες πρέπει να υπακούει ο άνθρωπος. Δεχόμενοι μόνο το Φυσικό, το Αληθινό, ενάντια στα πρότυπα των αφύσικων ρυθμών του σύγχρονου κόσμου, αποτελούμε την γραμμή άμυνας ενάντια στην παρακμή, που προκαλείται από την θρησκεία του άπληστου κέρδους και από αντιφυσικές και απάνθρωπες θεωρίες και ιδεολογήματα. Οι «οικολόγοι» της αριστεράς σκέφτονται λανθασμένα διότι στην ουσία οι αρχές τους δεν διαφέρουν από αυτές που αμφισβητούν.

Στον αρχαίο Ελληνικό Κόσμο η παράδοση προστάτευε την Φύση διότι κατείχε θεία, ιερή διάσταση, Στην αρχαία ελληνική μυσταγωγική παράδοση ο αγρός και το φυσικό τοπίο δεν αντιπροσωπεύουν απλώς τον περιβάλλοντα χώρο πέραν της πόλεως, αλλά αποτελούν τελετουργικούς τόπους, όπου λαμβάνουν χώρα μυητικά και ιερατικά δρώμενα υψηλής αξίας και πνευματικότητας.

Εθνικισμός

Αυτή η περιβαλλοντική φιλοσοφία του Εθνικισμού

έρχεται σε πλήρη αντίθεση με αυτήν του καπιταλισμού, που θεωρεί ότι ακόμα και η ρύπανση είναι ένα απαραίτητο υποπροϊόν του κέρδους. Ο άνθρωπος πρέπει να ενεργεί σύμφωνα με την φυσική τάξη και όχι με την οικονομία και τους νόμους της. Ενάντια στον αδηφάγο μύλο του συστήματος που αλέθει «κόκκινες», «πράσινες» και πολύχρωμες συνειδήσεις στον βωμό του μαμωνά και έχει μετατρέψει την γη σε οχετό ακαθαρσιών κάθε είδους, υποβαθμίζοντας την αληθινή φύση της ζωής, εμείς οι Χρυσαυγίτες, οι τελευταίοι υπερασπιστές ενός παραδοσιακού τρόπου ζωής, δημιουργούμε εκ νέου ένα Αληθινό Οικολογικό αντι-σύστημα ενάντια στην παρακμή του σύγχρονου κόσμου.

Θεωρούν την καταστροφή του περιβάλλοντος ως αποτέλεσμα του καπιταλιστικού συστήματος (που φυσικά ισχύει), αλλά διακατέχονται από τον μαρξιστικό τρόπο σκέψης που είναι στον ίδιο βαθμό συνυπεύθυνος θεωρητικά και πρακτικά. Υπερασπίζονται το περιβάλλον διότι αισθάνονται ότι απειλούνται με την υποβάθμισή του. Η σχέση μεταξύ τους εξακολουθεί να είναι σχέση συμφέροντος. Τροποποιώντας την έννοια της Οικολογίας, την έχουν καταστήσει ασαφή και "εγωκεντρική". Δεν δύνανται να αναφέρονται σ' αυτήν, μη λαμβάνοντας υπ' όψιν τις βιολογικές ρίζες του ανθρώπου, οι οποίες είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με την Φύση.
Η φυσιοκρατική θέση του Εθνικισμού για την Οικολογία, έρχεται σε ρήξη με το ωφελιμιστικό-υλιστικό πνεύμα της αριστεράς. Οι "προοδευτικοί οικολόγοι" θέτουν ως κέντρο της Φύσης τον άνθρωπο και τον θεωρούν ανώτερό της. Όμως, ισχύει ακριβώς το αντίθετο. Ο άνθρωπος είναι μέλος του φυσικού συνόλου της γης , και όχι ανώτερος. Η απομάκρυνση του ανθρώπου από την Φύση και ο διαχωρισμός του από αυτήν, έχει καταστρεπτικές συνέπειες για τον ίδιο. Ο Εθνικισμός δεν βλέπει την Φύση σαν έναν υπηρέτη προορισμένο να εξυπηρετεί τα συμφέροντα του ανθρώπου. Η Φύση αποτελεί το πρόσωπο της θεϊκότητας, και ως εκ τούτου θεωρείται ιερή. Από εδώ πηγάζει ο σεβασμός στους Φυσικούς Νόμους, τον οποίο αισθάνεται ο Εθνικιστής, μέρος του οποίου αποτελεί και ο σεβασμός του περιβάλλοντος. Κατά συνέπεια, και σε πλήρη ταύτιση των παραπάνω, η καταστροφή του περιβάλλοντος δεν είναι μεμονωμένο ζήτημα, αλλά ένα ακόμα σύμπτωμα μιας κοινωνίας που πάσχει από τα θεμέλια της.
Ενάντια λοιπόν, στην ψευτο «οικολογία» του life style με την νεοπλουτίστικη ματαιοδοξία, με τους τόνους κροκοδείλιων δακρύων από επαγγελματίες ανθρωπιστές και «πράσινους» με τον δήθεν διαφορετικό ιδεολογικό προσανατολισμό, κατ' ουσίαν όμως, με υπόγειες χρηματοδοτήσεις από μεγάλα τραστ συμφερόντων, που εξυπηρετούν και ανακυκλώνουν ξεπεσμένες, αφύσικες αντιλήψεις και ευφυολογήματα, η δική μας Πίστη ενδυναμώνει τον σεβασμό στο περιβάλλον, καθώς οι Εθνικιστές αντιλαμβάνονται ότι η Φύση είναι ο δωρητής της ζωής και έτσι πρέπει να διατηρηθεί.

Ορειβατική εξόρμηση και πεζοπορία του Μετώπου Νεολαίας

ΤΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΥ

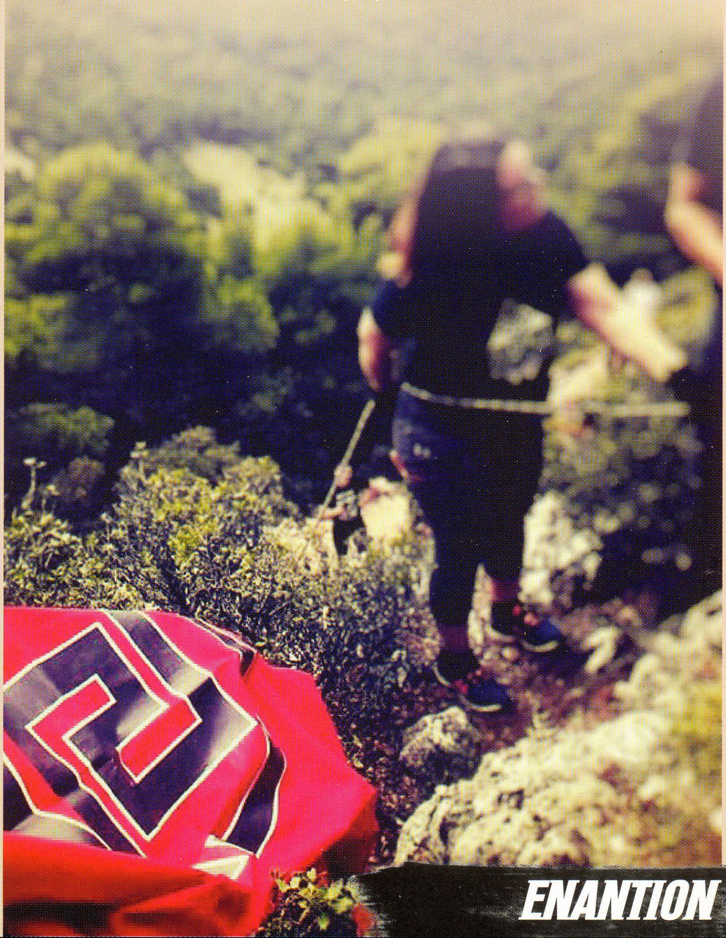

Πρωινό Κυριακής, 20 Μαΐου 2018.

Την στιγμή που πολλοί συνομήλικοι μας, παρασυρμένοι από τα «νέα ήθη» που επιτάσσει ο σύγχρονος τρόπος ζωής, δεν έχουν συνέλθει ακόμα από το ξενύχτι της προηγούμενης ανέμελης βραδιάς τους, το Μέτωπο Νεολαίας του Εθνικιστικού Κινήματος ξεκινάει για μια ακόμα ημέρα γεμάτη δράση, ένταση και δυναμισμό.

Στόχος, μια εποικοδομητική απόδραση από την γεμάτη προβλήματα και δυσκολίες καθημερινότητα. Τι καλύτερο, λοιπόν, από το να έρθουμε σε επαφή με την Φύση, την Μητέρα της Ιδεολογίας μας, που θα μας τροφοδοτήσει με όση ενέργεια χρειαζόμαστε για να συνεχίσουμε τον πολυμέτωπο Αγώνα μας.

Η πολύωρη πεζοπορία μας πραγματοποιήθηκε στο ορεινό περιβάλλον της Αττικής, μέσα στα δασικά μονοπάτια της Πάρνηθας, αδράζοντας την ευκαιρία να γυμνάσουμε το σώμα και να καλλιεργήσουμε το πνεύμα μας. Να μετρήσουμε την φυσική μας κατάσταση, αναπτύσσοντας ταυτόχρονα την μεταξύ μας συντροφικότητα και αλληλεγγύη.

Με απόλυτη πειθαρχία, ανεβαίνουμε τα τραχιά, ανηφορικά μονοπάτια, απόλυτα προσηλωμένοι στον στόχο μας. Με φρόνημα ακούραστο και υψηλό, συνεχίζουμε την πορεία μας κάτω από τον καυτό ήλιο.

Σε λίγο πραγματοποιούμε μια σύντομη στάση, όπου ένας Συναγωνιστής με εξειδικευμένη εμπειρία πραγματοποιεί μια αναλυτική και ιδιαίτερα χρήσιμη αναφορά για τους τρόπους αντιμετώπισης καταστά-

σεων κρίσης, καθώς και οδηγίες επιβίωσης σε συνθήκες έκτακτης ανάγκης. Βασικά πράγματα που πρέπει να γνωρίζει ο οποιοσδήποτε, ώστε σε δύσκολες στιγμές να καταφέρει με απόλυτη ψυχραιμία να βοηθήσει πρωτίστως τον εαυτό του και κατ' επέκταση τους γύρω του, είτε πρόκειται για τους Συναγωνιστές του, είτε για την οικογένεια του ή άλλα οικεία πρόσωπα του περιβάλλοντος του.

Ακολουθεί η αναρρίχηση μας σε μια δύσβατη, ορεινή περιοχή. Με ακλόνητο ομαδικό πνεύμα, χωρισμένοι σε ζευγάρια των δυο ατόμων, κάθε Συναγωνιστής έχει την ευθύνη τόσο του εαυτού του, όσο και του συντρόφου του, όπως ακριβώς συμβαίνει και στο πεδίο της μάχης. Άλλωστε, βασικός σκοπός της δοκιμασίας είναι η ενδυνάμωση του συντροφικού πνεύματος και των μεταξύ μας σχέσεων. Φτάνουμε στον προορισμό μας και αμέσως δίνονται με σαφήνεια ακριβείς οδηγίες για την άσκηση που θα ακολουθήσει. Πρόκειται για την κατάβαση ενός βράχου.

Πλήρη εγρήγορση των αισθήσεων, απόλυτη προσοχή και παρατηρητικότητα. Με εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας και στην αμέραιστη βοήθεια των Συναγωνιστών μας, καλούμαστε να ξεπεράσουμε κάθε ίχνος φόβου και δισταγμού. Ο στόχος επιτυγχάνεται, καθώς όλη η ομάδα εκτελεί την άσκηση με απόλυτη επιτυχία.

Ακολουθεί η πορεία προς το σημείο αναχωρήσεως, μετά από μια εμπειρία που αναμφισβήτητα έχει τονώσει τόσο το ηθικό, όσο και την μαχητικότητα μας.

Σε πλήρη αντίθεση με το σαθρό πολιτικό κατεστημένο της χώρας, η Χρυσή Αυγή αποτελεί την γνήσια έκφραση της ελληνικής ψυχής, η οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ελληνική φύση. Η ευρωστία του πνεύματος και η καλλιέργεια της σωματικής ρώμης αποτελούν πρωταρχικό μέλημα της νεολαίας του Εθνικιστικού Κινήματος, καθώς μαζί με την ιδεολογική μας κατάρτιση αποτελούν τις βάσεις για τον ιερό αγώνα που διεξάγουμε καθημερινά, εναντίον μιας κοινωνίας ηθικά εκμαυλισμένης. Οι νέοι και οι νέες της Χρυσής Αυγής, με απόλυτη πίστη και προσήλωση στα ιδανικά και στις αξίες τους, επιλέγουν ένα βίο λιτό στα πρότυπα της αρχαίας ελληνικής αρετής, αποτελώντας, δίχως άλλο, το μοναδικό αντίδοτο στον σύγχρονο ξεπεσμό που βιώνει η πατρίδα μας.

Η ΜΕΡΑ ΤΗΣ

ΤΟΥ ΠΥΡΦΟΡΟΥ

Πριν ακόμη χωριστεί το έτος σε ημέρες ή μήνες, τότε οι άνθρωποι το χώριζαν με βάση τα φαινόμενα στον μεγάλο πατέρα Ουρανό... Τέσσερις ήταν οι ημέρες που σημάδευαν τις αλλαγές μέσα στην πορεία του έτους... τέσσερις ήταν και οι εποχές.

ΡΩΜΗΣ ΤΩΝ ΘΕΩΝ

21η Ιουνίου, η ημέρα που ο παντοδύναμος Ήλιος βρίσκεται στην πιο ψηλή του θέση... Η μέρα που οι Ολύμπιοι Θεοί γιόρταζαν με νέκταρ και αμβροσία και βρισκόντουσαν μέσα στο Μεσοκαλόκαιρο για να καθορίσουν τις επόμενες κινήσεις τους... Η μέρα που η Δύναμή τους ακολουθούσε την πορεία του άρματος του Ήλιου και έφτανε πιο ψηλά από κάθε άλλη στιγμή.

Η ημερομηνία σημαδιακή, γιατί είναι η ημέρα που ο Ήλιος βρίσκεται στο βορειότερο σημείο του στον ουρανό και στο βόρειο ημισφαίριο γιορτάζουμε την παντοδυναμία του, ενώ στο νότιο, με το χειμερινό Ηλιοστάσιο, επιβεβαιώνει για ακόμη μία φορά πως θα επιστρέψει πιο δυνατός και με ακόμη μία περιστροφή θα νικήσει τη Μεγάλη Νύκτα.

Κάθε πολιτισμός, από τις εποχές πριν ξεκινήσει ο χρόνος, λάτρευε τον Ήλιο μέσα από πολλούς συμβολισμούς και προσωποποιήσεις και η ημέρα του θερινού Ηλιοστασίου ήταν ημέρα εορτής. Από την κλασσική αρχαιότητα μέχρι την εξάπλωση του χριστιανισμού στην Ευρώπη και από τους μακρινούς πολιτισμούς της Νότιας Αμερικής μέχρι την Σκανδιναβία, κάθε λαός έχει ενσαρκώσει στη λαογραφία του τη σπουδαιότητα αυτού του φαινομένου.

Η μέρα αυτή σηματοδοτεί την απαρχή του καλοκαιριού και η νύχτα είναι πιο μικρή, γι' αυτό πρέπει να ανάψουν και φωτιές μεγάλες για να εξαγνιστούν όλα τα κακά και να μείνουν πίσω... Είναι μία νέα αρχή και η δύναμη του Ήλιου είναι αυτή που μπορεί να σφραγίσει τις ευχές της μέρας τούτης. Σε όλους τους πολιτισμούς ο χαρακτήρας αυτής της γιορτής είναι εξαγνιστικός, αλλά συνάμα και αποκρυφιστικός.

Ο Νικόλαος Πολίτης τονίζει, στη μελέτη του για την ελληνική λαογραφία, πως τα έθιμα για τον εορτασμό του Θερινού Ηλιοστασίου παραμένουν αγνά και αυθεντικά από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Με τους νέους και τις νέες να πηδούν πάνω από μεγάλες φωτιές και να κάνουν ευχές, ευχές κρυφές από τους πολλούς, ευχές που θα πραγματοποιηθούν με τη δύναμη της μυστηριακής φωτιάς.

Στην αρχαία ελληνική θρησκεία οι εορτασμοί του θερινού και του χειμερινού ηλιοστασίου ήταν εξαιρετικής σημασίας, αλλά ποτέ δεν εορτάζονταν επί τούτου. Πάντα υπήρχαν άλλες τιμητικές προς θεούς εορτές, που λάμβαναν χώρα εκείνες τις ημέρες. Με την επικράτηση του δωδεκάθεου στην Ελλάδα της αρχαιότητας ο Ήλιος δεν λατρεύεται σαν ξεχωριστός θεός, αλλά ταυτίζεται με τη λατρεία του Απόλλωνος, και οι περισσότερες εορτές ήταν προς τιμήν του. Ήταν η γιορτή της αφθονίας, η γιορτή της Νίκης του κόσμου των ζωντανών έναντι του κόσμου των νεκρών, αλλά ήταν και η γιορτή της εξύψωσης του ανθρώπινου πνεύματος, που ερχόταν ο κάθε ένας από τους μετέχοντες σε επαφή με τη Θεία του Υπόσταση. Το άναμμα των εορταστικών πυρών και οι ιεροπρακτικές διαδικασίες, τέτοια σπουδαιότητα είχαν, που έφτασαν να κριθούν και αιτία αφορισμού τον 7ο μ.Χ. αιώνα, από τη χριστιανική εκκλησία. Όμως, μία τόσο σπουδαία εορτή, εξυψωτικής σημασίας και λατρείας του Αέναου Κύκλου του Ήλιου δεν μπορούσε να περιοριστεί και να απαγορευτεί, και μικρά χωριά και οικισμοί συνέχισαν τη λατρεία που βρισκόταν βαθιά χαραγμένη στη μνήμη του αίματός τους.

Το άναμμα μεγάλων πυρών, απαντάται σε διάφορες περιοχές της Ευρώπης, από τη Γαλατία, μέχρι την Αγγλία και την αρχαία Σλάβικη μυστηριακή Γη. Μεγαλειώδη μνημεία του αρχαίου Ευρωπαϊκού Πολιτισμού, όπως το Stonehenge φημολογείται πως χτίστηκαν προς τιμήν του Θεού Ήλιου και χτίστηκαν με αυτόν τον τρόπο για να ακολουθούν την πορεία του και να ευθυγραμμίζονται με την ανατολή. Όμως, αυτή η ημερομηνία σηματοδοτεί και την αρχή του θέρους, μία νέα εποχή, και έτσι γιόρταζαν οι ιθαγενείς της Αμερικής, πραγματοποιώντας την πρώτη συγκομιδή.

Σήμερα δεν γιορτάζουμε το Φως του Θερινού Ηλιοστασίου, γιατί ζούμε σε ημέρες Σκότους. Όμως παίρνουμε το βάπτισμα, εξαγνίζουμε τον Αγώνα μας και γιορτάζουμε την εξύψωση του Ανθρώπου, που αγγίζει ξανά τη θεϊκή του φύση. Δεχόμαστε την ευλογία της ιερής φωτιάς και παίρνουμε έναν σιωπηρό όρκο για ακόμη έναν χρόνο, πηδώντας μέσα από τις φλόγες και βγαίνοντας πιο δυνατοί, πιο πιστοί και ένα βήμα πιο κοντά στο «θείο».

ΑΓΡΟΤΙΑ:

ΘΕΜΕΛΙΟ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Αν για τους φιλελεύθερους ο κόσμος μας δεν είναι παρά μια έρημος τοκογλυφίας και «αγορών», κι αν για τους μαρξιστές η «ταξική πάλη» πορεύεται με τρωγλοδύτες και προλεταρίους, για την Εθνικιστική Κοσμοθεωρία η Ιστορία γράφεται πάντα με το Σπαθί και το Αλέτρι. Τα πεπρωμένα των Λαών είναι πάνω απ' όλα πεπρωμένα Πολεμιστών και Αγροτών. Ο Αγρότης εξάλλου ήταν πρωτογενώς ένας Πολεμιστής.

ΤΟΥ **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΓΚΙΚΑ**

Αυτός πρωτοπάλεψε με τη Γη, όρθωσε το σπίτι του σαν ένα κάστρο, έφραξε το περιβόλι του και έχτισε πολεμίστρες για να φυλά το βιος και την τιμή της φάρας του. Μα κι η Αγρότισσα πλάστηκε μέσα από δύο μεγάλες Μάχες: τη Μάχη της Γέννας υγιών παιδιών και τη Μάχη του Χωραφιού δίπλα στον Άνδρα.

Αλλά και πρώτος Δικαστής ο Αγρότης, καθώς ειρήνευε τις διαφορές μέσα στον μεγάλο πατριαρχικό οίκο. Μα και Πολιτικός, που οργάνωνε, κατηύθυνε, διέταζε, συμβούλευε, αλλά και πειθαρχούσε τη γυναίκα, τα παιδιά και τους επίλοιπους συγγενείς για το όργωμα, τον θερισμό, τις οικιακές εργασίες, για τη συντήρηση υποστατικών και εργαλείων.

Και πρέπει και τούτο να χουμε γερά υπόψη, πως ο Αγρότης ήταν μαζί ο πρώτος Ιερωμένος, αλλά και Πιστός: άλλοτε με συμβολικές ιεροπραξίες, άλλοτε με μυστικές σπονδές, άλλοτε με ακατάληπτες προσευχές αιτούνταν από τη Φύση και τον Μεγαλοδύναμο να του δίνουν υγεία, έναν ήπιο χειμώνα και μια καλή σοδειά. Το αγροτόσπιτο ήταν, κι όσο υπάρχει γνήσια Αγροτιά εξακολουθεί να είναι, μια Μεγάλη Πατρίδα σε μικρογραφία, μια αυθεντική ενσάρκωση του Αίματος και της Γης!

Σπαθί και Αλέτρι

Εμείς οι Έλληνες, από τότε κιόλας που οι πρώτοι μακρινοί μας πρόγονοι έκαμαν τη Γη αυτή ελληνική, καταφέραμε να συνταιριάξουμε το Σπαθί με το Αλέτρι στους κορυφαίους σταθμούς της Εθνικής μας Εποποιίας. Αγρότες ήσαν οι ένοπλοι πολίτες του Μαραθώνα, των Θερμοπυλών και της Ισσού. Αγρότες ήσαν οι Ακρίτες και έπειτα οι Προνοιάριοι πολεμιστές του μεσαιωνικού μας Ελληνισμού. Αγρότες ήταν και η μεγάλη μαγιά των Εθνομαρτύρων της Κλεφτουριάς, των ηρώων του Μακεδονικού μας Αγώνα, μα και της θρυλικής και ακόμη αδικαίωτης εκείνης πορείας προς τον Σαγγάριο.
Ας μην αυταπατώμεθα λοιπόν. Η ηθική σαπίλα και η πνευματική ερήμωση, που βασανίζει σήμερα τον Λαό μας και διοχετεύεται σε μυριάδες πολιτικά, δημογραφικά, οικονομικά και οικολογικά προβλήματα, οφείλεται αποκλειστικά σε μια και μοναδική αιτία: παρατήσαμε το Αλέτρι. Θεωρήσαμε πως η χθαμαλή ζωή του αστικού γραφείου ικανοποιεί τη ματαιοδοξία μας, στεγάσαμε τη χαμοζωή μας σε τσιμεντένια κλουβιά, αφεθήκαμε στη μαγεία του πλαστικού χρήματος, του εύκολου πλουτισμού, του «τουρισμού». Αφήσαμε, λοιπόν, τα χωράφια να τα δουλεύουν αλλόφυλοι και αλλόγλωσσοι, επιβιώνοντας με το σάπιο «ιδανικό» των επιδοτήσεων. Και στο τέλος, γινήκαμε νωθροί, απείθαρχοι, στείροι, όπως πάντα καταλήγουν οι άνθρωποι των λερών Κοσμοπόλεων. Ο άντρας έπαψε να είναι Άντρας, μα κι η γυναίκα ξέμαθε τι σημαίνει να είναι Γυναίκα. Κι έτσι, μετά το Αλέτρι που ρίχτηκε καταγής, αργά αλλά σταθερά σαπίζει και το Σπαθί, βουλιάζει κι η πολιτεία, κυλιέται στο χώμα και το Έθνος.

Πολιτική και Οικονομία

Απέναντι σε όλα τούτα, αλλά και όσα ακόμη πιο φριχτά, που πρόκειται να βιώσει ο Λαός μας στο προσεχές μέλλον, Εμείς έχουμε την τόλμη, αλλά και την απαιτούμενη καθαρότητα της ματιάς να δηλώσουμε τα εξής: Επιστροφή της Ελληνικής Νεολαίας στην Ελληνική Γη εδώ και τώρα! Όχι για να γίνουμε «οικονομικά ανταγωνιστικοί», όπως ψελλίζουν οι φιλελεύθεροι αρλεκίνοι του χρηματιστηριακού κεφαλαίου, αλλά για να βιώσουμε έναν αυθεντικά ελληνικό τρόπο ζωής! Για να εμπνευστούμε και να λυτρωθούμε! Για να ξαναγίνουμε υγιείς και δυνατοί! Μα και γιατί Πίστη μας είναι πως η πραγματική οικονομία θεμελιώνεται μονάχα στην παραγωγική εργασία και όχι στις υπηρεσίες, στις μετοχές και στο αφηρημένο χρήμα. Οφείλουμε να το διακηρύξουμε παντού και με κάθε μέσο πως η Αναγέννηση της Ελληνικής Αγροτιάς είναι υπόθεση κατεξοχήν Πολιτική και όχι Οικονομική!

Επομένως, απαιτούμε τη δημιουργία μιας υγιούς και πολυάριθμης Ελληνικής Αγροτιάς για πέντε θεμελιώδεις λόγους:
- Ισχυρή Αγροτιά σημαίνει αποκατάσταση της Φυσικής Τάξης και της Αμοιβαίας Τιμής μεταξύ Ανδρός και Γυναικός.
- Ισχυρή Αγροτιά σημαίνει υγιές Πνεύμα και Σώμα εντός της Εθνικής Κοινότητος.
- Ισχυρή Αγροτιά σημαίνει σεβασμός προς τη Φύση.
- Ισχυρή Αγροτιά σημαίνει εκπλήρωση ενός πολιτικού σχεδίου οικονομικής Αυταρκείας, προκειμένου να θρέψουμε τον Λαό μας στα αποφασιστικά χρόνια που έρχονται.
- Πρώτα απ' όλα όμως, ισχυρή Αγροτιά, σημαίνει ανεξάντλητη επιθυμία Φυσικής Αναπαραγωγής, σημαίνει εκατομμύρια Νέοι Πολεμιστές της Φυλής.

Ένα Όραμα!

Το Καθεστώς και οι άνθρωποί του, αν μεταφερθούμε νοερώς σε μια «Ελλάδα» του 2050, θα ήθελε την Πατρίδα μας ένα «χώρο» από πέντε εκατομμύρια γερασμένους Έλληνες, στοιβαγμένους σε βρωμερές και ερειπωμένες πόλεις, και δεκάδες εκατομμύρια Αφροασιατών να λυμαίνονται τη Γη και τον Πολιτισμό μας. Εμείς, για το Σωτήριον Έτος 2050, ονειρευόμαστε μια Ελληνική Πολιτεία τουλάχιστον είκοσι εκατομμυρίων όμαιμων και υγιών Ελλήνων, νεανική και εκτεταμένη στα μείζονα όρια της Φυλής μας, με δέκα εκατομμύρια Έλληνες Αγρότες, ακοίμητους Φρουρούς του ανατολικού συνόρου μιας Νέας Ευρώπης-Φρουρίου.

Νέε και νέα,
διάλεξε με ποιο στρατόπεδο είσαι!
κανένα Αύριο
δεν είναι όμοιο με το Σήμερα!

CINE ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΤΟΥ ΑΡΗ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΠΑΣΗ ΘΥΣΙΑ (Hell or High Water)

Στο σύγχρονο δυτικό Τέξας, μια περιοχή που η εξέλιξη δεν ακολουθεί τον ίδιο ρυθμό, όπως στις ακτές των Ηνωμένων Πολιτειών, δύο αδέλφια ληστεύουν τράπεζες με σκοπό να μαζέψουν ένα συγκεκριμένο ποσό, που απαιτείται για να διασώσουν το υποθηκευμένο οικογενειακό τους ράντσο. Ένας αδελφός, αποτυχημένος και χωρισμένος, μα συνετός και λογικός, προσπαθεί να αποκαταστήσει την Τιμή του ως Άνδρας, Πατέρας και Κληρονόμος γης. Ο άλλος αδελφός, σίγουρος για την τραγική κατάληξη της πορείας του, ένα Ανήσυχο Πνεύμα που περιφρονεί τον θάνατο, βοηθά τον αδελφό του δίχως συγκεκριμένο όφελος, μόνο και μόνο επειδή το ζήτησε εκείνος, διότι το χρωστά στο Αίμα. Κι ένας σερίφης που τους κυνηγά και που ανά διαστήματα «πετάει» γνήσιες ρατσιστικές ατάκες στον ινδιάνο βοηθό του για να μη ξεχνάει ο θεατής ποια είναι η πραγματική Αμερική.

Παντού κυριαρχούν αντιφάσεις. Ηθικές αρχές του παρελθόντος συγκρούονται με την αξία του χρήματος και την ισχύ του τραπεζικού συστήματος. Γελαδάρηδες που τον 21ο αιώνα παλεύουν με μέσα του 19ου αιώνα για να περισώσουν τα ζωντανά τους. Πολίτες αγανακτισμένοι με τις τράπεζες που τους «πίνουν» το αίμα, κι όμως, οπλοφορούν και πυροβολούν τους ληστές τραπεζών. Η εκπληκτική σκηνή στο βενζινάδικο αποτυπώνει τόσο εύκολα την σύγχρονη επαρχία των Ηνωμένων Πολιτειών: ένας αποφυλακισμένος ληστής μέσα σε ένα σαράβαλο, δύο νεαροί ψευτόμαγκες με ένα καινούριο σπορ αυτοκίνητο έτοιμοι για καυγά και στο φόντο ένας γελαδάρης με το άλογό του. Η ταινία κορυφώνεται με μία κλασική μάχη αλά γουέστερν με το Πολεμικό Πνεύμα της παλιάς Αμερικής να ζωντανεύει ξανά, ενώ το τέλος δεν είναι οριστικό, μιας και ο Νόμος της Τιμής αφήνει πάντα ανοικτούς λογαριασμούς, έτσι ώστε ένας Τίμιος Άνδρας να μην εφησυχάζει ποτέ, έστω κι αν έχει βγει στη σύνταξη...

ΣΤΑ ΟΡΙΑ (Rampart)

Στο Λος Άντζελες, ένας Λευκός αστυνομικός προσπαθεί με αθέμιτους (για το πολιτικά ορθό σύστημα) τρόπους να επιβάλλει τη νομιμότητα. Σε μια κοινωνία που διαλύεται ηθικά και υποκρίνεται, μια κοινωνία που τείνει προς τη μητριαρχική αντίδραση και τον πολυφυλετικό συρφετό, μια κοινωνία των δικαιωμάτων και όχι του Καθήκοντος, αυτός ο Άνδρας, θύμα κι εκείνος της σύγχρονης παρακμής, παραμένει Πατριαρχικός, Ειλικρινής, Σκληρός και Ασυμβίβαστος και ταυτόχρονα τόσο απογοητευμένος και αδιάφορος για ένα περιβάλλον, που δε μπορεί να ελέγξει και να σώσει από την καταστροφή. Μία κάμερα τον καταγράφει να χτυπά έναν μιγά και ξεσπά σκάνδαλο. Δεν μοιάζει με κανέναν από τους υπερήρωες πρωταγωνιστές του αμερικάνικου Χόλυγουντ, που βρίσκουν λύσεις σε όλα τα προβλήματα. Αντιθέτως, μόνος εναντίον όλων και θύμα των αδυναμιών του σε ένα σκληρά ρεαλιστικό σκηνικό, βυθίζεται όλο και περισσότερο σε παρασκηνιακά και ψυχολογικά αδιέξοδα, αδιέξοδα τα οποία πληθαίνουν όσο εκείνος πεισμώνει και μένει ανυποχώρητος. Εκπληκτική ερμηνεία του Woody Harrelson ως δυναμικού μα και επιρρεπή σε λάθη αστυνομικού με την τραγικότητα ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του καθ' όλη τη διάρκεια της ταινίας.

ΕΝΑΝΤΙΟΝ

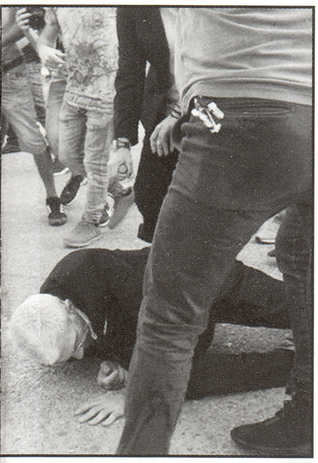

10 «Όταν θες να πας στο gay pride και κατά λάθος βρίσκεσαι σε εκδήλωση για την Γενοκτονία των Ποντίων.

09 Εμείς λέμε την αλήθεια. Τη σκάφη, σκάφη και το σκιάχτρο, σκιάχτρο.

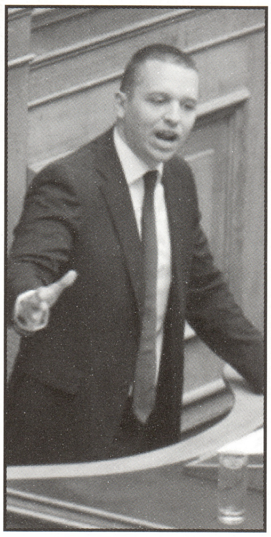

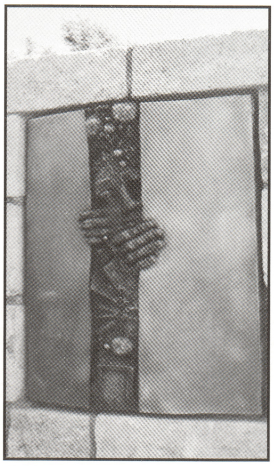

08 Ζητούν να οριστεί ως αργία η ημέρα επαναλειτουργίας της ΕΡΤ. Μάλιστα, δηλαδή και επισήμως μάθαμε πότε είναι της αγιά-Καθίστρας.

07 Ένταση μεταξύ του Φίλιππου Πετσάλνικου και αστυνομικού, επειδή του ζήτησε ταυτότητα. -«Είμαι γνωστός» είπε ο πρώην υπουργός. -«Σε ποιο survivor ήσουν;» ρώτησε ο αστυνομικός.

06 Τσίπρας σε Μπουτάρη: «Η Καλυψώ μου φαίνεται πιο πολλές έφαγε». Μετάφραση: «Εσένα καλά σε βλέπω. Αυτή τι μούρη έχει;»

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ Σ.

05 Όταν σχηματίζεις τον αλβανικό αετό και τα σκιπιτάρια δεν σου δίνουν το 12άρι!

04 Ολιστικό σχέδιο ανάπτυξης της κυβέρνησης με έσοδα από τις επενδύσεις κάνναβης... Αυτό θα πει δουλειές με φούντες!

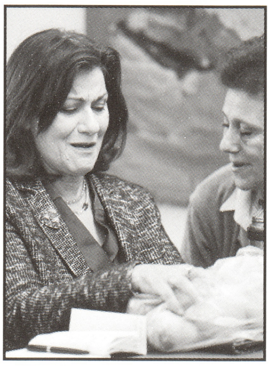

03 Θεανώ Φωτίου: «Οι Ρομά θα ξαναβρούν την θέση τους στην ελληνική κοινωνία»... Εντάξει. Σε καταλάβαμε. Θες δωρεάν τις ντομάτες για τα γεμιστά!

02 Μονάδα μέτρησης σκουπιδιών:

«Survivor»
«Nomads Survival»
«Shopping Star»
«My Style Rocks»
«Power of Love»
«Game of Love»

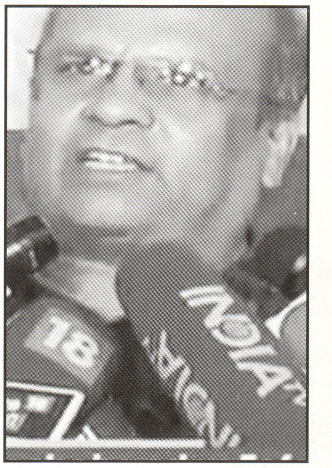

01 Δημόσιος υπάλληλος Ινδίας: «Έμαθα ότι είμαι θεός, δεν μπορώ να έρθω στο γραφείο». Πόσο πίσω είναι πια αυτή η Ινδία; Στην Ελλάδα δεν χρειάζεται καν να είναι θεός!

ΡΩΣΙΑ 2018 το πεδίο της Τιμής

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΡΑΣΙΔΗ

Μάλλον δεν θα έχουν καταφθάσει ακόμα τα αποκαλούμενα από τους χαρωπούς δημοσιογράφους του αθλητισμού και του λάιφ στάιλ, «πολύχρωμα καραβάνια φίλων του ποδοσφαίρου απ' όλον τον κόσμο». Διότι, ο παραδοσιακά φιλόξενος λαός των Ρώσων αδημονεί να επιδείξει τις σχετικές αρετές και παραδόσεις του στην ποδοσφαιρόφιλη υφήλιο, αλλά κυρίως στους «πνευματικούς του πατέρες» από την «μητέρα» Αγγλία. Μάλιστα, προς την κατεύθυνση αυτή έχουμε και σχετικές δηλώσεις σε μεγάλο μέσο της Γαλλίας.

πιάτο, τις Αγγλορωσικές σχέσεις: «Ξέρω ότι σας απασχολεί, σε βαθμό υστερίας. Όμως, θα υπάρξουν πρωτοφανή μέτρα ασφαλείας χωρίς προηγούμενο. Έπειτα, οι ιστορικοί αντίπαλοί μας είναι οι Ουκρανοί, οι οποίοι δεν έχουν προκριθεί ή ακόμα οι Κροάτες, οι εχθροί των αδερφών μας, των Σέρβων. Και οι Πολωνοί, αλλά οι περισσότεροι από αυτούς δεν θα έχουν βίζα για να εισέλθουν στην Ρωσία. Οι δικοί μας χούλιγκανς θα επικεντρωθούν σε αυτούς και όχι στους Άγγλους ή τους Γάλλους. Έχουμε ξεχάσει τους Βρετανούς, αλλά ίσως εκείνοι δεν έχουν ξεχάσει τα γεγονότα της Μασσαλίας. Καλωσορίζω, τους Γάλλους», για να ολοκληρώσει τον κώδικα συμπεριφοράς, που ίσως εξασφαλίσει την κατά το δυνατόν πιο ομαλή παρακολούθηση των αγώνων με κάτι... αυτονόητο : «Στην Ρωσία δεν υπάρχει ρατσισμός, γιατί ποτέ δεν είχαμε δουλεία ή αποικίες.

Οι μαύροι είναι τόσο σπάνιοι, σε σημείο να προκαλούν περιέργεια. Μαύροι, κόκκινοι, κίτρινοι, ροζ είναι όλοι ευπρόσδεκτοι εδώ, όμως, οι ομοφυλόφιλοι θα πρέπει να σέβονται τον πολιτισμό της χώρας που επισκέπτονται. Μακάρι να έρθουν με τον φίλο τους, να μείνουν στο ίδιο δωμάτιο ξενοδοχείου, αλλά δεν πρέπει να φιληθούν ή να κρατηθούν χέρι χέρι στην Κόκκινη Πλατεία».

Στο ίδιο μήκος κύματος, απλά λίγο αποκάλυπτα, οι «Orel Butchers» δίνουν την δική τους εκδοχή και μάλιστα στον αέρα του αγγλικού «Radio 5 Live»: «Όταν φερόμαστε καλά, κανείς δε μας θυμάται, όταν είσαι κακός κανείς δε σε ξεχνάει... Είμαστε αποφασισμένοι να βγούμε έξω και να κάνουμε χαμό με τους Άγγλους. Θα είναι σαν 200 επαγγελματίες να παλεύουν με 2000 ερασιτέχνες... Όλοι ανυπομονούμε για το Παγκόσμιο Κύπελλο. Για μερικούς θα είναι μια γιορτή για το ποδόσφαιρο, για άλλους θα είναι ένα φεστιβάλ βίας. Οι αντίπαλοί μας είναι οι Άγγλοι, οι πατέρες του χουλιγκανισμού. Τους περιμένουμε.... Κάποιοι συλλέγουν γραμματόσημα, κάποιοι κάνουν ορειβασία... εμείς πλακωνόμαστε, δεν βλέπω κάτι κακό σε αυτό. Κανείς δεν αναγκάζει κανέναν για να το κάνει. Είναι καλύτερα από το να καπνίζεις και να πίνεις ή να παίρνεις ναρκωτικά... Θέλαμε να γίνουμε σαν τους Βρετανούς χούλιγκαν.

Για εμάς, οι Βρετανοί ήταν έμπνευση. Όταν οι Βρετανοί φίλαθλοι έρχονται στην Μόσχα, θεωρείται τιμή να πλακωθείς μαζί τους. Αντιγράψαμε τον τρόπο που ντύνονταν και τον τρόπο που συμπεριφέρονταν γιατί τους έχουμε σε υπόληψη...».

Στις «επιτροπές» υποδοχής έχουν «στρατολογηθεί» άτομα κάθε ηλικίας, από 13 ετών κιόλας, ενώ υπάρχει και έντονη παρουσία του... «αδύναμου» φύλλου, καθώς η Ρωσία αποδεικνύεται υπέρ το δέον προοδευτική στην γυναικεία συμμετοχή σε παραδοσιακά ανδρικούς τομείς.

Βρισκόμαστε σχεδόν μία εβδομάδα πριν την έναρξη του Παγκοσμίου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου στην Ρωσία και τα πράγματα στο... ανατολικό μέτωπο φαίνεται να κυλούν ήρεμα. Ανησυχητικά ήρεμα.

Ο πρόεδρος της Ένωσης Ρώσων Φιλάθλων, Αλεξάντρ Σπρίγκιν, σε συνέντευξη στην «Le Parisien», εξηγεί πως «κίνδυνο αντιμετωπίζουν Πολωνοί και Κροάτες αλλά και οι ομοφυλόφιλοι που συμβουλεύονται να μην ανταλλάσσουν φιλιά ή να κρατιούνται χέρι χέρι σε δημόσιους χώρους», για να συνεχίσει με το κυρίως

Μένει τώρα να δούμε αν όντως η Ρωσία αποτελέσει -ξανά- το πεδίο σύγκρουσης και τιμής για τα ποδοσφαιρικά Έθνη της Ευρώπης, που ενωμένα και συχνά συνασπισμένα σε παραδοσιακές ή ιδιότυπες συμμαχίες (βλέπε Ρωσία με Αργεντινή εναντίον Αγγλίας... ελέω Φώκλαντς και Ουκρανίας/Συρίας, κατά τα άλλα ποδόσφαιρο και πολιτική είναι έννοιες ασύμβατες) θα δώσουν την μάχη τους για μια νέα επικράτηση, ή και επίλυση παλαιών διαφορών...

ΜΟΥΣΙΚΑ ΝΕΑ

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΛΑΦΑΤΗ

& ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΑΠΑΛΕΥΤΟΥ

WHITE RESISTANCE
NICHT IN DIESEM LEBEN

Οι White Resistance είναι Γερμανοί, ξεκίνησαν πριν 18 χρόνια και το "Nicht in diesem Leben " είναι η τρίτη τους δισκογραφική δουλειά.

Παίζουν μελωδικό R.A.C, με στίχους στα Γερμανικά αλλά και στα Αγγλικά, και φωνητικά που βγάζουν τον τσαμπουκά, που είναι απαραίτητος για το είδος.

Το cd ανοίγει το "Wir gegen den Rest", το οποίο μας προϊδεάζει για αυτό που θα ακολουθήσει. Πολύ καλή δουλειά από τους Γερμανούς με πολύ καλή παραγωγή και ένα χορταστικό booklet 16 σελίδων. Προσωπικά το cd θα λιώσει στο στερεοφωνικό μου.

Μπορείτε να το παραγγείλετε από την Pcrecords.net

ZENTRALRAT DER GUTEN
JEDEM DIE REIME

Πέντε χρόνια πέρασαν από την πρώτη δισκογραφική δουλειά των Γερμανών και η αναμονή άξιζε τον κόπο. Κινούνται μουσικά στον χώρο του Metalcore με δυνατές κιθάρες και συμπαγή ήχο. Τα φωνητικά εναλλάσσονται από παραμορφωμένα σε καθαρά και μάλιστα στο κομμάτι " Walhalla" υπάρχει παρουσία γυναικείων. Πρόκειται για μια πολύ καλή προσπάθεια συνολικά. Το cd αποτελείται από 12 τραγούδια, τα οποία επιβάλλεται να τα ακούσετε σε υψηλή ένταση για να τα απολαύσουν και οι γείτονες. Μπορείτε να κάνετε τις παραγγελίες σας στην Das-Zeughaus.com

MARCH OR DIE
THE LION ROARS AGAIN

Οι Άγγλοι March Or Die επιστρέφουν με την τρίτη τους ολοκληρωμένη δουλειά και μας αφήνουν πολύ καλές εντυπώσεις. Στα 13 τραγούδια που περιέχει το cd ακούμε κλασικό Oi/R.A.C, με αξιόλογες συνθέσεις. Να σημειωθεί ότι μέλος στην σύνθεση του συγκροτήματος αποτελεί ο Έλληνας πρώην μπασίστας των No Surrender. Το cd μπορείτε να το προμηθευτείτε από την Rampage Records.

BRONSON
BRUCIA

Οι Bronson αποτελούν μια από τις μπάντες εκείνες, που, αν δεν ήταν ταγμένες στον ιδεολογικό αγώνα, θα είχαν μια αξιοζήλευτη μουσική καριέρα και η τρίτη κυκλοφορία τους έρχεται να επιβεβαιώσει το γεγονός ότι είναι αρκετά πάνω από τα στάνταρ του χώρου. Με διαφορετικό τραγουδιστή αυτή τη φορά, μιας και ο προηγούμενος θέλει να αφοσιωθεί μόνο στον πολιτικό ακτιβισμό, τα φωνητικά τα αναλαμβάνει ο κιθαρίστας τους και παλιός τραγουδιστής των Blind Justice, ενώ το ύφος τους παραμένει το ίδιο καταιγιστικό, μελωδικό και πανκ. Κυκλοφορεί από την Perimetro και όπως λέει και ο τίτλος του άλμπουμ, «καίει».

OIDOXIE
WIR BLEIBEN UNBEQUEM

Κι όμως είναι αλήθεια, οι Oidoxie κυκλοφόρησαν καινούρια δουλειά μέσα από την WB Versand. Μπορεί να άργησε από το προηγούμενο κατά 7 χρόνια, όμως είναι εδώ και πραγματικά είναι σαν να μην έχουν περάσει 20 χρόνια από την εποχή που ο Marko Gottschalk ξεκινούσε τη μπάντα. 11

ολοκαίνουρια τραγούδια, τα οποία με το που τα ακούς για πρώτη φορά, ξεχωρίζεις κατευθείαν αρκετά, κάτι που σημαίνει ότι θα μας κρατάει συντροφιά για πολύ καιρό ακόμα, όπως και οι προηγούμενες δουλειές τους. Αφήσαμε για το τέλος το καλύτερο: Στο άλμπουμ συμμετέχουν ως guest ο Luni, ο Jens των Sturmwehr και ο Jens-Uwe Arpe των Kraftschlag.

ΟΛΩΝ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΝΕΟ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΧΡΥΣ
ΑΥΓΗ

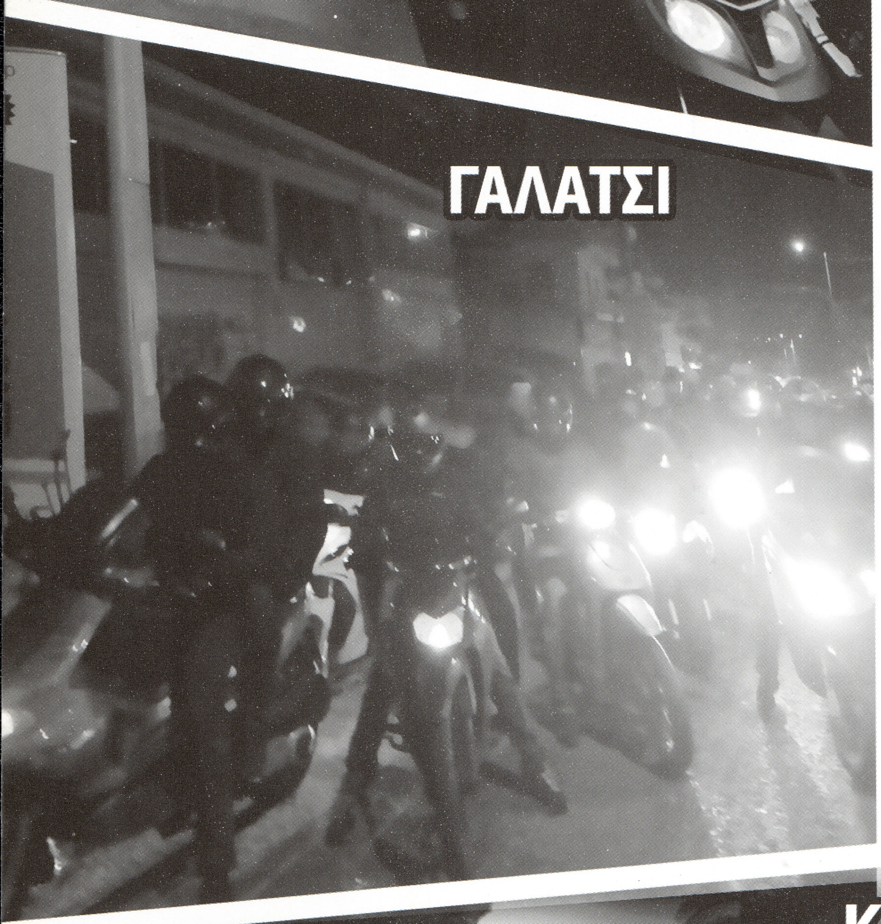
ΓΑΛΑΤΣΙ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΜΕΝΙΔΙ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ΣΕ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΚΑΙ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑΣ

Δροσουλίτες

Από τον Άδη μάχουνται ούλοι καλά αντρειωμένοι
Πως θέλουνε την Κρήτη μας πάντα λεφτερωμένη !

ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΚΤΙΣΤΑΚΗ

Σε όλη την διάρκεια της πορείας του Έθνους μας, από τα βάθη των αιώνων έως τα σχετικά πρόσφατα χρόνια, πολλές φορές συμβαίνει η ιστορία να μετενσαρκώνεται σε έπος με όχημα την υπέρβαση του ανθρώπου από τη φύση του. Η πίστη στα ιερά και όσια της Φυλής γίνεται υπέρτατη αξία, και οι άνθρωποι μεταμορφώνονται σε θρυλικές οντότητες, ο χρόνος παύει να κυλά και οι θεοί υποκλίνονται μπροστά στο μεγαλείο τους χαρίζοντάς τους, την αιωνιότητα.

Και οι ποτισμένοι από το Αίμα τόποι γίνονται τόποι ιεροί και φάροι για τις επόμενες γενιές, οι οποίες φέρουν στους ώμους τους βαριά κληρονομιά και χρέος να κρατήσουν μακριά από την λήθη τα θαυμαστά διηγήματα ήθους και ανδρείας, για να μεταφέρονται από την μια γενιά στην άλλη και να μας θυμίζουν ότι η Πίστη είναι πιο δυνατή από την φωτιά!

Τέτοιοι άνθρωποι ήταν και οι μαχητές του Φραγκοκάστελλου στα Σφακιά της Κρήτης κατά την διάρκεια της Επανάστασης (μίας εκ των οκτώ συνολικά!!!) της περιόδου 1821-1830.

«Ήρθες από την Ήπειρο τσι σφακιανούς να σμίξεις
Πώς πολεμούνε άφοβα εις την τουρκιά να δείξεις»

Στις 5 Ιανουαρίου του 1828 ,ο Ηπειρώτης Χατζημιχάλης Νταλιάνης, αρχηγός μέχρι τότε του άτακτου ιππικού, δέχτηκε την θέση του οπλαρχηγού στον αγώνα της Κρήτης, μετά από πρόταση του Άγγλου στρατηγού Τσώρτς, αρχηγού του στρατού της Δ. Ελλάδας.

Αποβιβάστηκε στην Γραμβούσα με σώμα πεζών και 100 ιππέων, όπου έγινε δεκτός με ενθουσιασμό. Μετά από πρότασή του, ορίστηκε ορμητήριο του αγώνα η περιοχή των Σφακίων.

Στο μεταξύ, ο Αλβανός πασάς της Κυδωνίας, Μουσταφά, που είχε διορισθεί από τον Μωχάμετ Αλή γενικός διοικητής της Κρήτης, είχε πληροφορηθεί την άφιξη των ενόπλων και συγκεντρώνει τις δυνάμεις του και ετοιμάζεται να συγκρουσθεί μαζί τους.

Όταν πληροφορείται ότι ο Χατζημιχάλης μετακινήθηκε στα Σφακιά στρατοπεδεύει με το ιππικό του στην περιοχή Βρύσες του Αποκόρωνα, κομβικό σημείο ανάμεσα στα Χανιά και την νότια Κρήτη, και στέλνει επιστολές στους Σφακιανούς προτρέποντάς τους και απειλώντας τους να μείνουν αμέτοχοι στις στασιαστικές κινήσεις .

Οι Σφακιανοί απορρίπτουν τις συστάσεις-απειλές του Μουσταφά.

Στις 8 του Μάη μικρό τμήμα πεζών και ιππικού υπό τους Χατζημιχάλη, Μανουσογιαννάκη και Δεληγιαννάκη κτυπούν αιφνιδιαστικά σώμα Ρεθυμνιωτών Τούρκων που πήγαινε να ενωθεί με το κύριο σώμα του Μουσταφά. Σκότωσαν 40 άνδρες και αιχμαλώτισαν αρκετούς, ανάμεσά τους και τον Ικιντζή αγά του Ρεθύμνου. Αιχμαλώτισαν δε, και περίπου 5000 ζώα (εφόδια του Μουσταφά).

Η τελική αναμέτρηση πλησιάζει και ο Χατζημιχάλης έχει καταλάβει το Φραγκοκάστελλο και ετοιμάζεται. Κατασκευάζει τρείς λιθόκτιστους προμαχώνες σε ακτίνα τόξου 300, περίπου, μέτρων από το φρούριο και εκεί περιμένει τον Μουσταφά. Οι Σφακιανοί του προτείνουν να μην σταθεί εκεί, αλλά να αφήσει 100 άνδρες στο κάστρο με αρκετά τρόφιμα και αυτός με τους υπόλοιπους να πάνε στα Κολοκάσια, μια ορεινή τοποθεσία, και από εκεί να χτυπήσουν τον Πασά, όταν θα επιχειρήσει να επιτεθεί στο Φραγκοκάστελλο. Το σχέδιο φαίνεται καλό, αλλά ο Χατζημιχάλης αρνείται.

Του εξηγούν ότι αυτοί είναι άμαθοι σε πόλεμο με ιππικό σε πεδιάδα και δεν μπορούν να τον βοηθήσουν. Αυτός επιμένει.

Ο Χατζημιχάλης τοποθετεί μέρος των δυνάμεών του στους προμαχώνες και με τους υπόλοιπους από το φρούριο περιμένει να θέσει τους Τούρκους σε διασταυρωμένα πυρά. Έχει αγνοήσει όμως την έλλειψή του σε πυρομαχικά σε σχέση με τον όγκο των αντιπάλων του. Οι υπερασπιστές του προμαχώνα βρέθηκαν σε δύσκολη θέση, αφού τους τελείωσαν τα πυρομαχικά και οι Τούρκοι με έφοδο τον καταλαμβάνουν και τους σκοτώνουν σχεδόν όλους. Ο Χατζημιχάλης με μερικούς από τους άνδρες του κατευθύνονται προς τα πλάγια του κάστρου προκειμένου να βρουν κάποιο άλλο σημείο πρόσβασης. Οι Τούρκοι όμως τον έχουν εντοπίσει και τον περικυκλώνουν. Αντιστάθηκε ως λέων αλλά το σπαθί του κάποτε έσπασε και το άλογό του σκοτώθηκε. Οι εχθροί έπεσαν πάνω του με μανία και τον κατακρεούργησαν. Το κεφάλι του το έφεραν στον Μουσταφά, που όμως αντί να τους επαινέσει, τους επέπληξε διότι δεν πέτυχαν να τον αιχμαλωτίσουν ζωντανό.

Από τις 13 έως τις 30 Μαΐου, Ο Μουσταφά έχασε 2.727 άντρες κατά τον Παπαδοπετράκη, κατά τον Κριτιβουλίδη 1.700. Από αυτούς οι 1.902 σκοτώθηκαν κατά την πορεία τους από την Ακασταρέ.

Το κάστρο ερήμωσε και τα πτώματα των 355 ηρωικών μαχητών έμειναν άταφα για πολύ καιρό. Όταν όλα ησύχασαν, μια καλόγρια από το μοναστήρι του Αγίου Χαραλάμπους τοποθέτησε τα κορμιά στις σχισμές των βράχων δεξιά και αριστερά του όρμου. Όμως, όπως οι περισσότερες θρησκείες στον κόσμο υπαγορεύουν, η ψυχή του άταφου νεκρού δεν μπορεί να ησυχάσει.

Τρία χρόνια μετά την σφαγή, θα κάνει την εμφάνισή του ένα φαινόμενο που ακροβατεί περιέργως ανάμεσα στην φυσική και στο παραφυσικό (την πληροφορία για την πρώτη εμφάνιση τρία χρόνια μετά την σφαγή την δίνει ο Α. Τανάγρας σε συνέντευξή του στην εφημερίδα ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 23/6/1929). Ένα πρωινό στις 17 του Μάη, με το παλαιό ημερολόγιο, και πριν ακόμη η πρωινή ομίχλη κατακαθίσει, κάποιοι ισοπάνηδες είδαν να παρουσιάζεται ένας άυλος στρατός, μια συνοδεία από ίσκιους, μια σειρά από φιγούρες, που δεν ξεχώριζαν καλά-καλά αν είναι ανθρώπινες ή όχι, και προχωρούσαν σαν σε παρέλαση, από το μοναστήρι του Άγιου Χαραλάμπους στο Φραγκοκάστελλο. Ήταν ντυμένοι με μαύρα, άλλοι πεζοί και άλλοι καβαλάρηδες και κρατούσαν όπλα και ξίφη που άστραφταν. Το φαινόμενο επαναλήφθηκε και τα επόμενα χρόνια την ίδια εποχή με την ίδιες συνθήκες και οι άνθρωποι του τόπου βάπτισαν τις σκιές Δροσουλίτες, γιατί μόνο με την δροσιά της αυγής κάνουν την εμφάνισή τους.

Κάποιοι θυμήθηκαν την μάχη του Νταλιάνη στο Φραγκοκάστελλο τέτοιο καιρό και συμπέραναν ότι οι σκιές ήταν τα φαντάσματα των άταφων νεκρών πολεμιστών, που στοίχειωσαν μετά την μάχη την περιοχή.

Μαρτυρίες ηλικιωμένων κατοίκων των γύρω περιοχών λένε ότι έτρεψαν σε άτακτη φυγή τόσο τους Τούρκους στρατιώτες που τους αντίκρισαν το 1890 όσο και γερ-

μανικό απόσπασμα κατά την διάρκεια της κατοχής, που άρχισε να πυροβολεί εναντίον τους. Η διάρκεια του φαινομένου κρατά 8 περίπου λεπτά. Ανατέλλοντας ο ήλιος οι σκιές αυτές σιγά - σιγά γίνονται δυσδιάκριτες, και εξαφανίζονται εντελώς μόλις πέσουν οι πρώτες ακτίνες του ήλιου. Για να το δεις όμως δεν πρέπει να είσαι στα γύρω υψώματα. Το φαινόμενο γίνεται ορατό, όταν ο παρατηρητής βρίσκεται μεταξύ οροσειράς και Φραγκοκάστελλου. Κοιτάζει δηλαδή από τους πρόποδες της οροσειράς προς την θάλασσα. Την 10ετία του 1990 έτεινε να γίνει μόδα η διανυκτέρευση πλήθους κόσμου στα τέλη Μαΐου με την προσμονή να αντικρύσουν τους Δροσουλίτες. Βέβαια με την συνοδεία άφθονου αλκοόλ, ουσιών και κασετοφώνων έβλεπαν τα πάντα εκτός από τους Δροσουλίτες! Τελευταία καταγεγραμμένη μαρτυρία είναι αυτή του 2014, όταν μία παρέα νέων παιδιών που είχαν επισκεφθεί την περιοχή για διακοπές, τυχαία έγιναν μάρτυρες της πορείας των «φαντασμάτων» πολεμιστών προς το κάστρο. Μια μικρή απόδειξη ακόμα ότι 188 χρόνια αργότερα το φαινόμενο εξακολουθεί να υπάρχει.

Η επιστήμη ασχολήθηκε αρκετά με το φαινόμενο. Οι πρώτες έρευνες ξεκίνησαν από τον Arthur Bennett, της αγγλικής Εταιρίας Ψυχικών Ερευνών, ο οποίος μετέβη με εξοπλισμό στο Φραγκο- κάστελλο, μεταξύ 16 και 20 Μαΐου 1928, χωρίς όμως αποτέλεσμα.

Διάφορες επιστημονικές θεωρίες έχουν προσπαθήσει να εξηγήσουν το φαινόμενο αυτό. Μία από αυτές είναι ότι πρόκειται για ανώτερο αντικατοπτρισμό στρατιωτών από τις ακτές της Λιβύης, που δημιουργεί στους αυτόπτες μάρτυρες οφθαλμαπάτη. Η άποψη αυτή έμοιαζε έγκυρη και βολική για τους επιστήμονες στις αρχές του 20ου αιώνα. Ωστόσο, η θεωρία αυτή προσκρούει στην μεγάλη απόσταση, καθώς είναι επιστημονικά εξακριβωμέν, ότι αντικατοπτρισμός δεν μπορεί να γίνει όταν η απόσταση είναι άνω των 40 μιλίων. Και η Λιβύη είναι πολλές εκατοντάδες μίλια μακριά από την Κρήτη. Επίσης, υπάρχει το πρόβλημα της διαφορετικότητας των σύγχρονων στολών, της πολύ κοντινής απόστασης που έχει γίνει ορατό το φαινόμενο από αυτόπτες μάρτυρες, και φυσικά η επανειλημμένη εμφάνισή τους επί 188 χρόνια πάντα στο ίδιο σημείο που είναι αδιανόητο για αντικατοπτρισμό.

Μια μεταφυσική εξήγηση λέει ότι πρόκειται για χρονο-οφθαλμαπάτη, που επιτρέπει την μεταφορά γεγονότων του παρελθόντος μέσα στον χρόνο, τόσο που δίνουν την αίσθηση ότι συμβαίνουν στο παρόν ή μπορεί να ξανασυμβούν στο μέλλον.

Κάποιοι επιστήμονες που μελετούν τα φαινόμενα αυτά υποθέτουν πως οι χρονο-οφθαλμαπάτες είναι ιδιόρρυθμες σήραγγες του χρόνου, αποτέλεσμα αυξημένης γεωμαγνητικής ακτινοβολίας στις ζώνες αυτές της γης, με επίδραση στην ανθρώπινη ψυχολογία.

Και φυσικά υπάρχει και μια θεωρία ακόμη. Μια άποψη για εμάς τους πιο ρομαντικούς και «αλαφροΐσκιωτους», η νοσταλγία ενός ανεπιτήδευτου παρελθόντος, η οποία υποστηρίζει ότι οι σκιές των πολεμιστών, αυτός ο άυλος στρατός, είναι πράγματι ο Χατζημιχάλης Νταλιάνης και τα παλικάρια του, που επιμένουν να επιστρέφουν κάθε χρόνο στον τόπο της θυσίας τους.

Ο Arthur Doyle, ο Άγγλος συγγραφέας, είχε πει κάποτε ότι αν «εξαλείψουμε το αδύνατο, αυτό που μένει, όσο απίθανο κι αν είναι, πρέπει να είναι η αλήθεια».

«Ποιος βεβαιώνει πως δεν υπάρχει θύρα απ' όπου να επικοινωνεί το εδώ με το επέκεινα;

Για όσους ζούνε στην πλατύστερνη αγκαλιά της φύσης συνταιριασμένοι με το ρωμαλέο ρυθμό της, οι δυο κόσμοι, τούτος των σωμάτων κι ο άλλος των ίσκιων βρίσκονται σ' αδιάκοπη επικοινωνία. Οι ψυχές των σκοτωμένων ανεβαίνουνε στο χώμα που ζήσανε και πεθάνανε, να ξαναδούνε την θάλασσα και το φως, ν' ανασάνουνε την ευωδιά του θύμου και του φασκόμηλου που 'ρχονται από την Μαδάρα, να νιώσουνε την αυγινή δροσιά και να θυμηθούνε τις ομορφιές της γης και την αιματερή θυσία τους.

Κι οι ζωντανοί «θωρούσι και τρομάσσου» με την παρουσία μέσα στον χώρο της καθημερινής ζωής τους τούτης της άυλης συνοδείας, που 'ρχεται από τον άγνωστο μεταθανάτιο κόσμο, σαν να επιβεβαιώνει την ύπαρξη του. Άνθρωποι και υπερφυσικοί ίσκιοι βαδίζουνε πάνω στα ίδια χώματα απόλυτα φιλιωμένοι»

(από το βιβλίο "Θρύλοι και Παραδόσεις")

Όποια και αν είναι η αλήθεια, οι Δροσουλίτες παραμένουν άγρυπνοι φρουροί του κάστρου ώστε να διατηρούν ζωντανή στην μνήμη μας την θυσία των γενναίων και να μας θυμίζουν το βαρύ χρέος που κουβαλάμε στις ψυχές μας!

Σημ. Οι Κρήτες ποτέ δεν λησμόνησαν την θυσία του Χατζημιχάλη και των γενναίων του και έδειξαν την ευγνωμοσύνη τους στέλνοντας ένα σώμα 200 εθελοντών για να συνδράμουν τους Βορειοηπειρώτες στην εξέγερση της Χειμάρας τον Νοέμβριο του 1912.
Πηγή http://erenzw.blogspot.co.uk/2016/07/blog-post_1.html

ΔΙΕΘΝΗ ΝΕΑ

ΤΟΥ ΜΥΡΜΙΔΟΝΑ

ΣΟΥΗΔΙΑ/ NORDFRONT

Το εθνικιστικό κίνημα NORDFRONT, που δραστηριοποιείται στην Σουηδία και σε όλη την Σκανδιναβία, έκανε μια μεγάλη διαδήλωση στην Σουηδική πόλη Μπόντεν, στις 6 Μαΐου.

Η πόλη επιλέχθηκε λόγω της μεγάλης συγκέντρωσης λαθρομεταναστών, στο εκεί στρατόπεδο προσφύγων, ένα στρατόπεδο που έχει αρχίσει να κυριαρχεί στην περιοχή. Εκατοντάδες νεολαίοι του NORDFRONT άντρες και γυναίκες, παρέλασαν συντεταγμένα στους δρόμους της πόλης, φώναξαν συνθήματα και τραγούδησαν εθνικιστικούς ύμνους. Το κεντρικό πανό έγραφε: «Δεν είμαστε πολιτικοί είμαστε ο λαός».

Όπως ήταν φυσικό, εκεί βρέθηκαν και οι ΑΝΤΙΦΑ, οι οποίοι προσπάθησαν να ματαιώσουν την διαδήλωση αλλά δεν τα κατάφεραν.

Οι νέοι άνδρες και γυναίκες του NORDFRONT, κατάφεραν και κράτησαν την συγκρότησή τους, παρά τις αψιμαχίες με τους ΑΝΤΙΦΑ και την αστυνομία. Έτσι, η πορεία των διαδηλωτών πέρασε ανάμεσα από λαθρομετανάστες, ΑΝΤΙΦΑ και αστυνομία και απαίτησε την απομάκρυνση του στρατοπέδου προσφύγων.

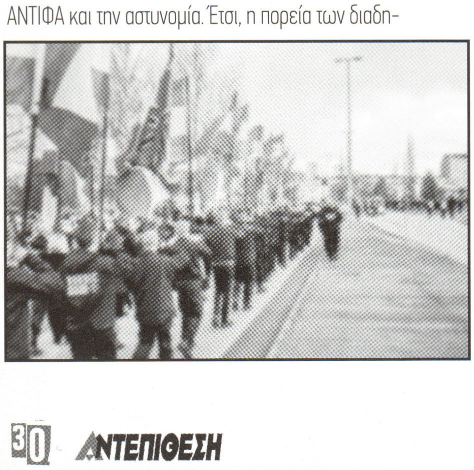

Μια πολύ επιτυχημένη εκδήλωση πρότυπο για όλους όσοι θέλουν να κάνουν ουσιαστικές και δυναμικές πορείες.

ΙΤΑΛΙΑ/ CASAPOUND

Η νεολαία της CASAPOUND, ανήρτησε σε 100 Ιταλικές πόλεις πανό που γράφουν:
«Η επιθετικότητα των ΗΠΑ βοηθά τους τρομοκράτες, όχι στον πόλεμο στην Συρία».
«Η επίθεση στην Συρία από τις ΗΠΑ, Βρετανία και Γαλλία, με βάση μια σειρά τεχνητά ψεύτικα νέα, αποτελεί επίθεση κατά της παγκόσμιας ειρήνης και ασφάλειας στην Ευρώπη», σχολιάζει ο εθνικός γραμματέας της Cpi, Simone Di Stefano.

ΔΑΝΙΑ / Dansk Folkepartis

Το Συμβούλιο Νεολαίας του Δανέζικου Λαϊκού Κόμματος, με πρόσφατη ανακοίνωσή του καταδίκασε τις πρακτικές της Τουρκίας του Ερντογάν, δηλαδή την καταπίεση της ελευθερίας του τύπου, τις δικαστικές παρεμβολές, την ισλαμική άνοδο και την κρατική καταπίεση. «Αυτή είναι μια Τουρκία την οποία δεν μπορούμε να στηρίζουμε» γράφει η ανακοίνωση.

Ουγγαρία / Fidesz

Το κόμμα του Βίκτωρ Όρμπαν, κάνει άνοιγμα στην νεολαία, και ορίζει την Κάταλιν Νόβακ ειδική γραμματέα για την οικογένεια και την νεολαία, στο υπουργείο Ανθρωπίνων Πόρων.
«Στόχος μας είναι να ενισχύσουμε τις νέες μητέρες. Να ωθήσουμε την νεολαία στην οικογένεια και τις αξίες της».
Η Ουγγαρία, προωθεί την γέννηση παιδιών με πολλαπλά προγράμματα οικονομικής υποστήριξης μητέρων.

ΙΣΠΑΝΙΑ / DEMOCRATIA NATIONAL

Πρόσφατα, νεολαίοι του εθνικιστικού κόμματος «Εθνική Δημοκρατία» έβαλαν στο τζαμί στην οδό Τζάπο στην Βαρκελώνη γουρούνια και έκαναν αντι – Ισλαμικό γκράφιτι στους τοίχους, με αποτέλεσμα να υποστούν διώξεις. Αυτό ήταν αναμενόμενο. Το σημαντικό στην είδηση είναι ότι σαν πολιτική αγωγή στην δίκη παρουσιάστηκε το Δημοτικό Συμβούλιο της Βαρκελώνης, δια της συμβούλου Ada Colau, ζητώντας μάλιστα την παραδειγματική τιμωρία των δραστών.
Οι μάσκες έχουν πέσει σε όλη την Ευρώπη και είναι πλέον φανερό ότι η ισλαμοποίηση των πόλεών μας γίνεται με κρατική στήριξη, σε όλα τα επίπεδα. Θυμηθείτε ότι μιλάμε για την Ισπανία, έδρα της πάλαι ποτέ Ιεράς Εξέτασης, που έκαιγε χριστιανούς που έκαναν κάποια θρησκευτικά παραπτώματα. Για να φτάσουμε σήμερα να προστατεύουν ισλαμιστές.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΧΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Η ΓΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΗ

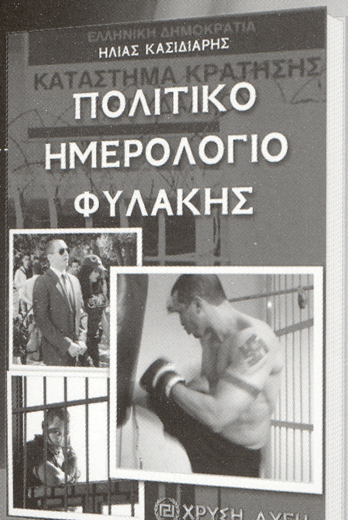

8€

ΗΛΙΑ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΦΥΛΑΚΗΣ

7€

Ν.Γ.ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΠΙΣΤΟΙ

7€

Γ. ΛΥΚΟΣ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΧΩΡΙΣ ΜΑΣΚΑ

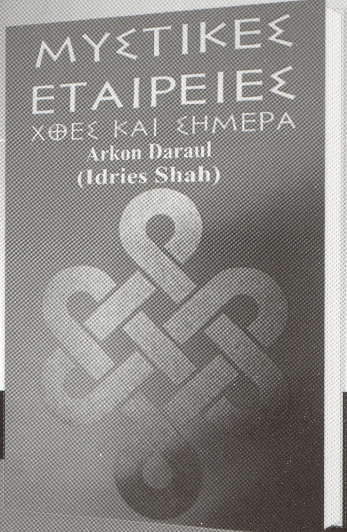

10€

Arkon Daraul ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ
+30 6949361466 Δευ.-Παρ. 9.00-21.00
xakatastima@gmail.com

Ράδιο
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ
radio.antepithesi.gr

Η Ελληνική Νεολαία αποκτά την δική της φωνή στο διαδίκτυο με την νέα εκπομπή του Μετώπου Νεολαίας στο Ράδιο Αντεπίθεση.

ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ ΣΤΙΣ 19.00

www.antepithesi.gr

Μη δώσει ο Θεός να ζήσω, αυτοκράτορας
εγώ, χωρίς αυτοκρατορία. Αφού πέφτει
η πόλη μου, θα πέσω κι εγώ μαζί της
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ
Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ